

žarek dobrote

6/XII
junij
2014

glasilo slovenske karitas

Karitas

TEMA MESECA

3 ••• Živite v ljubezni
V LUČI STROKOVNOSTI

5 ••• Vedno novo upanje

MEDGENERACIJSKA SOLIDARNOST

5 ••• Hvaležnost

V OBMOČJU SOČUTJA

6 ••• Rejništvo je več kot poklic ...

8 ••• Krivico trpeti

KOPER

9 ••• Pomlad v Materinskem domu

10 ••• Ustvarjalne prvomajske počitnice
na Karitas v Ajdovščini

10 ••• Gradimo skupaj lepšo prihodnost

11 ••• Umetniki za Karitas v Murski Soboti

11 ••• Dom Karitas v Soči nas vabi

LJUBLJANA

11 ••• Dan služenja

12 ••• Duhovna obnova na Gori nad Sodražico

MARIBOR

12 ••• Postne kateheze v Domu sv. Lenarta

13 ••• Duhovna obnova ŽK Dekanije Radlje-Vuzenica

13 ••• Dobrodelni koncert v okviru ŽK Negova

14 ••• »Hiša kruha«

MURSKA SOBOTA

14 ••• Terapevtski tabor za mladostnike
iz rejniških družin

15 ••• Ljudska kuhinja Lazarjev dom

16 ••• Zgodba o maju

NOVO MESTO

17 ••• Naš poklic je daritev

17 ••• Teden humanosti in prostovoljstva v Krki, d. d.

18 ••• Bodi pozoren. Bodi previden.

19 ••• Dobri ljudje poklonili 29 ton hrane

19 ••• Svetnika za nas čas in za nas

21 ••• Nacionalna konferenca o socialnem vključevanju

22 ••• Človek ne živi samo od kruha ...

23 ••• Zbiranje pomoči za poplavljenе v Srbiji in BiH

NAPOVEDNIK

ŠKOFIJSKA KARITAS CELJE

3. 6. ob 18. uri Tečaj oskrbe na domu,
gostja Metka Klevišar

10. 6. ob 18. uri, tečaj Oskrbe na domu,
gost Rok Metličar

13. 6. ob 13. uri Romanje in druženje sodelavcev
Župnijskih Karitas

17. 6. ob 18. uri tečaj oskrbe na domu, delavnica

POLETJE SKUPAJ Z DRUŽINAMI ...

Mojca Kepic

Ob zaključku šolskega leta že peto leto poteka akcija Pokloni zvezek, kjer učenci in otroci zbirajo zvezke za sovrstnike. Letos bomo zbrane zvezke in druge šolske potrebščine razdelili preko 12.000 otrokom iz družin, ki so se znašle v stiski.

Sodobne družine se srečujejo z mnogimi izzivi, ki so uravnoteženo družinsko in poklicno življenje, vzajemno sodelovanje obeh staršev pri vzgoji otrok, soočanje z brezposelnostjo ter finančno in materialno stisko – tako družine z obema staršema kot enostarševske družine. S posebno pozornostjo omenimo družine, ki so ranljive zaradi zasvojenosti, nasilja in zanemarjanja. Zgodb, ki prihajajo iz družin, je veliko; ko se znajdeš v stiski, je vedno težko. Sodelavci in prostovoljci Karitas smo jim ob nastalih težavah blizu ter jim poskušajmo stiske omiliti. V prihajajočem poletnem času bo tudi Sončna hiša gostila družine, ki se soočajo z različnimi stiskami. Družine bodo tako v sončnem Portorožu lahko za trenutek pozabile na svoje težave in skrbi. Na Počitnicah biserov pa se bodo obrazi otrok naužili morja in sonca, pogovorov in igre s prijatelji, preživeli čaroben teden na morju.

Kljub dopustu jih bo doma čakala realnost. Naša pomoč in odprto srce za sočloveka bo marsikateri družini narisala nasmeh na obraz.

ŠKOFIJSKA KARITAS CELJE

27. 6. ob 20.30 Film pod zvezdami

Vsak petek ob 16. uri svetovanje za žrtve nasilja,
po predhodni javni v Urbju, vodi ga. Zdenka Jan.

ŠKOFIJSKA KARITAS KOPER

2. 6. Srečanje Karitas vipavske dekanije

5. 6. Tajništvo DK Ilirska Bistrica, Jelšane

7. 6. Romarski dan ŠK, Tolmin

9. 6. Srečanje DK Idrija Cerkno

10. 6. Srečanje Tolminske OK

11. 6. Razstava Umetniki za karitas - Nazarje

11. 6. Srečanje Istrske OK

19. 6. DK I. Bistrica, srečanje z invalidi

21. 6. Romanje starejših, bolnikov in invalidov na Brezje

24. 6. Srečanje Goriške OK

27. 6. Poletni tabor PNC, Soča

ŠKOFIJSKA KARITAS MARIBOR

20. 6. ob 15.00 uri v Svečini Srečanje Botrov in podpornikov
programa Botrstvo NŠKM

28. 8. romanje sodelavcev in prostovoljcev
Karitas mariborske nadškofije – Sl. Konjice

• FOTO NASLOVNA STRAN Petra Grzetič in ZADNJA STRAN Arhiv Slovenske karitas •

IZDAJA: **Karitas** ✦

Kristanova 1 • SI-1000 Ljubljana • info@karitas.si • www.karitas.si • TELEFON: 00386 1 300 59 60 • FAX: 00386 1 23 23 186 • ODGOVARJA: Imre Jerebic, generalni tajnik Slovenske karitas • UREDNIŠKI ODBOR: Darko Bračun, Polona Miklič, Jožica Ličen, Igor Luzar, Barbara Godler, Peter Perše, Karlo Smodiš, Mojca Kepic • UREDNICA: Mojca Kepic • LEKTORIRANJE: Alenka Mirkač • OBLIKOVANJE & GRAFIČNA PRIPRAVA: Andrej Šauperl • ZALOŽILO: Ognjišče, d.o.o. • TISK: Grafično podjetje SCHWARZ d.o.o., Ljubljana • Poštnina plačana pri pošti • ISSN 1581-5528 • Izdajanje informativnega glasila Žarek dobrote omogoča FIHO - Fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij, sofinancer programov Karitas

tema meseca

ŽIVITE V LJUBEZNI (Ef 5,2)

msgr. dr. Jožef Smej,

mariborski pomožni škof v pokoju

»Mislimo drug na drugega
in se spodbujajmo k ljubezni
in dobrim delom«
(Heb 10,24)

Pred seboj imam ŽAREK DOBROTE, glasilo Slovenske karitas, št. 2/XII, februar 2014. V soboto, 1. februarja 2014, sem kar poldrugo uro posvetil branju in razmišljanju prav te številke. Dotaknila sta se me predvsem dva članka: Izobraževanje in usposabljanje prostovoljcev za domačo nego, napisala Monika Novak, in Duhovna dela usmiljenja – grešnike svariti, napisal msgr. dr. Jurij Bizjak, koprski škof.

V prvem tu omenjenem članku je zapisano: »Problematika staranja prebivalstva predstavlja v razvitem svetu enega izmed resnejših izzivov; tudi Slovenija se sooča s procesom staranja prebivalstva (...). Podatki nam zgovorno pričajo o tem, da se bodo v sorazmerju z večanjem števila starega prebivalstva potrebe po zdravstveni oskrbi, domači negi ter pomoči starejšim in bolnim prav tako povečevale.« Po Božji previdnosti sem v soboto, 15. februarja t. l., dopolnil 92 let, in tako sem lahko tudi jaz danes ali jutri izročen na milost (ali nemilost) vsem, ki bodo imeli težave z menoj.

V članku škofa Bizjaka *Grešnike svariti* vidim sebe. V vrečici iz polivinila imam lire, kovance: dva kosa po 200 lir, 6 po 100 lir in 4 po 50 lir, skupno 1200 lir drobiža. Pred leti sem jih prinesel iz Rima. Namesto da bi jih bil razdelil med reveže v Rimu, sem jih stiskal v pesti, da bi z njimi še kupil kak spominček. Takrat so ti kovanci veljali vsaj nekaj, danes nič. Hranim jih, naj mi vzbujajo vest in kesanje!

Poldrugo uro sem posvetil branju glasila Karitas. Refleksija: ali ne bi bilo bolje, da bi ta čas namenil branju kakega zabavnega romana? Tu mi pride na pomoč sv. Ignacij Lojolski. Zelo rad je bral posvetne in izmišljene povesti. Z njimi si je krajšal čas. Ko je bolan ležal v bolnišnici, tam ni bilo na voljo nobenih viteških povesti, samo dve knjigi: Kristusovo življenje in življenje svetnikov. Ko je bral posvetne povesti, je sprva ob tem užival. Navdala ga je neke vrste sladkost, ko pa jih je utrujen odložil, se je čutil žalostnega, pustega z občutkom grenkobe. Nasprotno pa je ob branju verskih, pobožnih knjig sprva čutil pustost, grenkobo, potrnost, pozneje pa tolažbo, veliko

veselje v srcu, ki je trajalo še dolgo, dolgo po tem. To je bilo njegovo spoznanje o razločevanju duhov.

Nekaj podobnega beremo v Svetem pismu. Apostol Janez je na otoku Patmu (Patmos) slišal glas iz nebes, naj vzame knjižico in jo pogoltne. In sam piše takole: »Vzel sem knjižico ter jo snedel; v mojih ustih je bila sladka kot med, a ko sem jo snedel, mi je v trebuhu zagrenilo« (Raz 10,10). Ta svetopisemski stavek velja tudi v nasprotni smeri. Knjižica poučne verske vsebine povzroči v ustih grenkobo, ko pa jo snemo, ostane v nas trajen občutek sladkosti, kot med. Mar ni takšna »knjižica« verske vsebine tudi glasilo Karitas?

Karitas – sveta beseda!

V spisih ali izrekih starogrških pisateljev in modrecev, kot so npr. Aristotel, Demosten, Herodot, Platon, Plutarh, Tukidides idr., ni najti besede agape (karitas), pa tudi v epih, kot sta *Iliada*, *Odiseja*, je ni. Uporabljajo le glagol agapaō, to pomeni z nekom ljubeznivo ravnati, ga prijateljsko sprejeti. Zdi se, kakor da je ta beseda agápē prihranjena samo za Sveto pismo, za edinega, pravega Boga.

V Svetem pismu nastopa beseda agape najprej v Septuaginti, v grškem prevodu Stare zaveze, in sicer v Visoki pesmi (2,4) nevesta ali zaročenka pravi, da jo je ženin ali zaročenec pripeljal v vinski hram, in vsa srečna reče: »Njegov (zaročenčev) prapor nad mano je ljubezen (agape).«

Po preroku Jeremiji govori Gospod izraelskemu ljudstvu: »Spominjam te na ljubezen (agape) tvoje zaročne dobe« (2,2). Gospod kakor oče ljubi svoje

ljudstvo, vse ljudi: »Pritegoval sem jih z vrvicami ljubezni (agape),« beremo pri preroku Ozeju (11,4).

V Novi zavezi nastopa ljubezen (agape) pri Mateju: »Ljubezen (agape) pri mnogih se bo ohladila« (24,12). Jezus pravi, da farizeji zanemarjajo Božjo ljubezen (agape); tako Luka 11,42. V pismih apostola Pavla najdemo večkrat besedo agape, ljubezen, npr. Rim 5,8: »Bog skazuje svojo ljubezen (agape) do nas s tem, da je Kristus za nas umrl, ko smo bili še grešniki.« - 1 Kor 8,1: »Spoznanje napihuje, ljubezen (agape) pa zida.« - Ef 5,2: »ŽIVITE V LJUBEZNI.« - 1 Jn 4,8: BOG JE LJUBEZEN.« Zadnja stavka sem zapisal z velikimi črkami. Ob sklepu 2. vatikanskega vesoljnega cerkvenega zbora sta papež Pavel VI. in carigrajskih patriarh Atenagora preklicala izobčenje med vzhodno in zahodno Cerkvijo. To sta storila s kratkim jedrnatim besedilom. Na začetku je bilo geslo, pri papežu *Živite v ljubezni, ambulate in dilectione* (gr. peripateite én agápē), pri patriarhu pa *Bog je ljubezen, hó Theòs agápē estin*. Tako je sveta beseda agape premostila grški razkol. (Papež Leon IX. je leta 1054 poslal poslanca v Carigrad, a carigrajski patriarh Mihael Cerularij je odklonil vsakršna pogajanja; in tako so papeževi odposlanci, med njimi kardinal Humbert, izobčili patriarha in položili listino izobčenja na oltar Hagie Sofie.)

Tudi pri starih latinskih pisateljih ni najti besede »caritas« (= agape), uporabljajo le »Charis« = boginja naklonjenosti, milosti; poznajo še besedo »charistia«, družinski praznik ljubezni in sloge, ko se snidejo sorodniki. Poznajo pa besedo »caritas«, visoka cena, vrednost; od besede »carus«, drag. Cicero piše: »*Quum alter annus in vilitate, alter in summa caritate fuerit*«; se pravi, glede hrane, živeža, je eno leto potekalo v cenosti, v nizki ceni, drugo leto pa v zelo visoki draginji.

V vulgati, tj. latinskem prevodu Svetega pisma, ni najti besede »caritas«, nastopa pa beseda »charitas«, zapisana s črko »ch«, in pomeni agape. Grščina ima za našo slovensko besedo »ljubezen« tri izraze: »eros«, »filia« in »agape«.

Žarek dobrote, dobrodelnosti

V Talmudu (hebrejska beseda, ki pomeni nauk, navdihnjen po Svetem pismu Stare zaveze) beremo: Če Gospod Bog res ima rad uboge, siromake, bolnike, zakaj jih potem sam ne oskrbuje? In odgovor v Talmudu: ker se mi po njih rešujemo pekla. Torej so ubogi, bolniki naši dobrotniki, naš zaklad; kar storimo njim, storimo Kristusu. Sojeni bomo po ljubezni in dobrih delih: lačen sem bil, bo rekel Kristus, pa ste mi dali jesti; s tem se že na zemlji rešujemo večnega pogubljenja. »Ubogi in potrebni so bogastvo Cerkve,« pišejo naši škofje na koncu prvega dela Pastir-

skega pisma za postni čas 2014. Kdo pri tem ne bi pomislil na sv. Lovrenca, diakona in mučenca? Rimski načelnik Hipolit Lovrencu: »Slišim, da ima Cerkev velike zaklade.« Lovrenc: »Daj mi nekaj dni odloga, pa ti jih prinesem.« Čez tri dni je Lovrenc zbral ubožce, vdove in sirote rekoč: »Glej, to so zakladi naše Cerkve!« Ali pa, kdo ne bi pomislil na sv. Kamila del Lellisa, duhovnika, ki je rekel: »Če ubogih ne bi bilo na svetu, bi jih morali izkopati iz zemlje, da bi jim delali dobro in tako reševali svoje duše pogubljenja.«

Pa se na koncu spet vrnimo k Talmudu, ki pravi, da je deset silnih stvari na svetu: SKALA je silna, a železo jo preseka; ŽELEZO je silno, a ogenj ga tali; OGENJ je silen, a voda ga pogasi; VODA je silna, a oblaki jo nosijo; OBLAKI so silni, a veter jih raznosi; VETER je silen, a telo ga prenese; TELO je silno, a strah ga lahko zlomi; STRAH je silen, a vino ga prežene; VINO je silno, a spanec, ko opijanjeni zaspi kot ubit, ga strezni; SMRT pa je od vseh najbolj silna. Prva smrt naredi konec zemeljskemu življenju, a je s Kristusovim vstajenjem že premagana. Za tiste, ki umrejo v Kristusovi milosti, je smrt deležnost pri njegovi smrti in tudi deležnost pri njegovem vstajenju. Torej smo, če vzamemo primer, delničarji Jezusa Kristusa, ker smo udje njegovega skrivnostnega telesa, ki je Cerkev. Vsi vemo, kaj je to delnica. V ekonomiki je to vrednostni papir, ki izkazuje pravico do deleža pri glavnici in dobičku delniške družbe. Torej, prva smrt je premagana. Prvo vstajenje, vstajenje v duhovnem smislu, iz smrti greha k življenju milosti. S Kristusom smo bili v krstu pokopani (potapljanje pri krstu pomeni, da je umrl in bil pokopan stari grešni človek), tako Kol 2,12 in 3,1–2: če smo v krstu vstali s Kristusom, iščimo, kar je zgoraj! To je prva smrt in vstajenje. V Raz 20,14 pa je v eni sami vrstici dvakrat poudarjeno: »ognjeno jezero«, »ognjeno jezero« (= pekel, večno pogubljenje). Drugo smrt premagujemo in premagamo v tem življenju, in sicer z miloščino, s KARITAS (prim. Mz 23,31–40). Potemtakem je tudi deseta, najsilnejša stvar, SMRT, premagana.

Sklep

Mislimo drug na drugega in se spodbujajmo k ljubezni (agape, charitas) in dobrim delom» (Heb 10,24). Solidarnost. Smo delničarji pri duhovnem podjetju, prostovoljci Caritas mariborske nadškofije. Tudi prvi kristjani v jeruzalemski Cerkvi so bili prostovoljni delničarji, vsem je bilo vse skupno, ker so bili eno srce in ena duša. Neki Jožef, levit s Cipra, je prodal vse in denar položil k nogam apostolov. Cel delničar! Mož po imenu Hananija in njegova žena Safira sta tudi hotela biti cela delničarja, a z goljufijo. Za prodano posestvo sta si nekaj denarja pridržala; tako bi lahko postala polovična delničarja. Laž pa ju je stala življenja (Apd 4,32–36; 5,1–9). •

v luči strokovnosti

VEDNO NOVO UPANJE

Joža Jere

»Zelo sem vesela, da obstajajo ustanove, kamor se lahko zatečejo ženske, ki so se znašle v težavah ... Ime mi je Natalija, v Materinski dom sem se zatekla že drugič. Poznala sva se sedem let, vsak dan sva se srečala, vendar nikoli nisva živela skupaj. Ko sem mu povedala, da sem noseča, se me je začel izogibati, še pred porodom pa je bilo vsega konec. Obiskala sem ga doma. Bila sem zelo šokirana, ko sem ugotovila, da ima poleg mene še drugo žensko, ki je živela pri njem. Ko je izvedela, da sem noseča, ga je zapustila. Čez šest mesecev sem rodila sina Matjaža, otrokov oče ni želel nič slišati o njem, vse sem urejala preko sodišča. Po šestih letih sta se prvič videla in postala sta nerazdružljiva. Veliko časa sta preživela skupaj. Med tem časom sem spoznala moškega, ki je imel dva otroke. Z Matjažem sva se preselila na kmetijo. Ker sem bila brez službe, sem skrbela za otroke in kmetijo, otroci so me imeli zelo radi. To so bila lepa leta. Po šestih letih pa je ta sreča šla po zlu, partner si je našel drugo žensko in jo pripeljal domov. Bila sem brez dohodkov, brez strehe nad glavo ... Odšla sem na Center za socialno delo, tam so mi svetovali Materinski dom. Še sreča, da je bil prostor! Matjaž je obiskoval osnovno šolo, jaz pa sem si našla službo. Po enem letu sva odšla na svoje, kjer sva spet srečno živela sedem let. Toda v življenju ne gre vedno brez težav, in že smo pri drugemu delu moje zgodbe,« mi v solzah pripoveduje Natalija.

»Izgubila sem službo, najemnine za stanovanje nisem mogla več plačevati. Sin je obiskoval srednjo šolo. Zaradi moje finančne stiske je z veseljem šel živeti k očetu, saj sta bila vedno zelo povezana. Z drugo ženo ni imel otrok, hišo pa precej veliko. Jaz sem končno našla oglas, da dementna gospa potrebuje pomoč. Preselila sem se k ženski, kjer sem eno leto skrbela za vse gospodinjstvo. Potem je umrla. Po enem letu sem se morala izseliti. Bila sem brez dohodka, brez strehe nad glavo, še sreča, da je sin dokončal šolanje, dobil službo, živel pri očetu ... Jaz pa sem ponovno poklicala v Materinski dom za sprejem. Tu sem že nekaj časa. Zelo sem zadovoljna. Veliko sem se naučila na različnih delavnicah, aktivnostih ... Zaposleni v materinskem domu ti pokažejo, kako in kaj, korake pa delaš sam. V tem času sem si našla službo, trenutno iščem stanovanje. Konec poletja grem na svoje. Upam, da se mi ne bo zgodilo še v tretje, kot pravi slovenski pregovor, 'v tretje gre rado'. Držite pesti zame! Za konec pa še nasvet vsem žen-

skam, ki so v težavah: poskrbite zase in za otroke in naredite ta velik korak, kot sem ga jaz.«

Foto: arhiv Slovenske karitas

Natalija je zgodaj zgubila mamo, s katero sta živeli v skromnem podnajemniškem stanovanju. Ko je mislila, da je v življenju našla pravega moškega, da je našla srečo, ji je le-ta že odšla. A ni obupala. **Poiskala je pomoč. Vedno dobre volje, s polno optimizma. Šla je naprej! Zanj ni bil poraz poiskati pomoč, ampak nasprotno.** Ko se je spet znašla v težavah, je ponovno potrkala na vrata. Vedela je, da je to zanj rešitev. In upala, da bo nekoč bolje. Tudi zato, ker je vedno pripravljena pomagati in ne kritizirati, obsojati. Ko bi le bilo več takšnih žensk, ki bi v sebi nosile upanje in ne bi preHITEvale v svojih odločitvah. •

medgeneracijska solidarnost

HVALEŽNOST

Metka Klevišar, dr. med.

Hvaležnost je ena najpomembnejših stvari za naše skupno bivanje. Nič ni samo naša zasluga, nič ni samoumevno. Lahko bi bilo tudi čisto drugače, veliko slabše. Človek, ki zna biti hvaležen, tudi čisto drugače živi, veliko bolj kvalitetno, tudi če se tega sploh ne zaveda.

Veliko ljudi je, ki ne znajo biti nikoli hvaležni, ki ne bodo nikoli nikomur rekli hvala, ki vedno samo nergajo. Z leti je vse skupaj samo še slabše in zdi se, da bodo ti ljudje, takšni kot so, tudi nezadovoljni umrli. Pa jim prav nihče ne more pomagati, če bi še tako hotel. Ljudje, ki živijo z njimi, imajo zaradi njih pogosto slabo vest, ker mislijo, da bi jim morali pomagati. Toda naj se še tako trudijo, največkrat ne morejo čisto nič narediti.

Verjetno se je treba tudi hvaležnosti učiti, od zgodnjega otroštva naprej. A če starši ne znajo biti hvaležni, bo težko otrok znal biti hvaležen. In potem se ta vzorec vleče skozi celo življenje, do smrti. Otroci se

mora že kot majhen ob starših naučiti biti hvaležen za vsak dan, ki ga preživi. Tudi če ga včasih preživi s kakšno prasko. Hvaležnost je tudi temeljna religiozna drža, brez mnogih besed. Saj niti niso potrebne. Kaj ti pomaga, če poznaš vso teologijo, če znaš na pamet celo Sveto pismo, ne znaš pa biti hvaležen za svoje življenje, takšno, kakršno je.

Iz študentskih let se spomnim, kako je bilo, ko smo začeli z vajami v porodnišnici in smo bili prvič prisotni pri porodu. Takrat je kolega poslal mami šopek v zahvalo, da ga je rodila. Po tolikih letih mi je še vedno lepo misliti na to. Lepo je videti razne oblike hvaležnosti v različnih življenjskih obdobjih. Znanka, ki ima triinpolletnega vnuka, mi večkrat pripoveduje, kaj vse ji pove in kako se imata rada. Pred kratkim ji je rekel: »Babi, hvala, da si. Povej, ali si žalostna, ker živiš sama? Kaj ko bi se preselila k nam?« Ne, ni ji težko, ker je sama, bila pa je neizmerno vesela, ko ji je vnuk to rekel.

Foto: arhiv Slovenske karitas

Veliko raznih pomoči se odvija med člani različnih generacij v družini. Vsak lahko v skupnem bivanju prispeva svoj delež glede na to, kaj zmore. Če znamo biti za to hvaležni, je naše sobivanje veliko lepše.

Znanka srednjih let mi je pripovedovala o svoji mami, ki ji, objektivno gledano, pravzaprav ni nič hudega, pa je vendar neizmerno nezadovoljna in se ves čas samo pritožuje. Pred dvema letoma si je zlomila kolk, pa se je zelo dobro rehabilitirala, tako da sedaj normalno hodi in lahko normalno skrbi zase. Seveda pa pri svojih petinosemdesetih letih ne more več potovati po svetu, postaja vedno počasnejša in lani je morala opustiti svoj vrt, ki ji je bil v veliko veselje. Čisto razumljivo je, da ji je bilo težko posloviti se od vrta. Ampak na razna izpuščanja moramo biti v življenju tudi pripravljeni. Težko sprejema tudi to, da je vedno počasnejša. Hčerka ji je pred kratkim rekla: »Poglej, koliko ljudi v tvoji starosti ali sploh ni več živih ali pa so nepokretni, morda tudi dementni. Bodi vendar hvaležna, da si takšna, kot si.« Mama pa ji je odgovorila: »Že že, ampak poglej tisto gospo v sosednji ulici, ki je še pri devetdesetih tako gibčna

kot mlado dekle.« Takšnih in podobnih zgodb lahko slišimo veliko. Ko sva se z znanko pogovarjali, kaj lahko stori, sva ugotovili samo eno: mame verjetno ne bo mogla spremeniti, edino, kar lahko naredi, je to, da sama v starosti ne bo ponavljala maminega vzorca. Zato je prav, da sedaj o tem razmišlja in se tega dobro zaveda.

Vsaka družina se prej sli slej sreča tudi s smrtjo katerega od članov družine. Navadno so to stari starši, ni pa nujno. Poslavljeni se od ljudi, ki jih imamo radi, je vedno težko, posebno še, če ne bo vrnitve v tem življenju. Ampak s tem se srečujemo vsi in nihče pri tem ni izjema. Ob tem mi prihaja na misel obisk pri pesniku Tonetu Kuntnerju na njegovem vikendu blizu Horjula pred mnogimi leti. Tam imajo sredi gozda čisto majhno leseno hiško in okrog nje je bilo takrat vse urejeno za vnuke. Najbolj pa mi je v spominu ostal grobek za kukavico. Njegov takrat sedemletni vnuk je našel zelo obnemoglo kukavico in jo dva dni skrbno negoval, vendar je potem kljub temu poginila. Pokopali so jo z vsemi častmi pod drevesom v gozdu, dedek, babica, sestra in on. Potem pa je še prosil dedka, da ji na grob napiše verz. In dedek je napisal: IMELI SMO TE RADI, HVALA ZA PESEM POMLADI. Ta misel se mi zdi čudovita. Ne samo za kukavico, ampak za vse ljudi, od katerih se ob smrti na nek način ločujemo. Samo na nek način, ker ostajamo z njimi povezani. Čisto drugače je, če nas ob tem preveva hvaležnost za vse, kar smo skupnega preživeli, in upanje, da bomo nekoč spet skupaj. Ko pa opazujemo mnoge pogrebe tudi zelo starih ljudi, dobimo včasih občutek, da ljudje ne znajo biti hvaležni in se smilijo sami sebi.

Hvaležnost je nekaj, kar nas lahko spremlja celo življenje, od zibelke do groba. Lahko je pa seveda sploh ne poznamo in je naše življenje prav zaradi tega potem zelo bedno. •

v območju sočutja

REJNIŠTVO JE VEČ KOT POKLIC, JE ŽIVLJENJSKO POSLANSTVO

Sara Jerebic, spec. zakonske in družinske terapije

Rejništvo je institut, ki je v zakonu urejen kot posebna oblika varstva, skrbi in vzgoje otrok pri osebah, ki niso njihovi starši. Namen je, da se **otrokom, ki so nameščeni v rejniško družino, preko pridobljene pozitivne izkušnje družine omogoči zdrav razvoj.** Namestitev je lahko kratkotrajna, dokler se stanje v primarni družini ne uredi, ali pa dolgotrajna, rejniki

pa lahko izvajajo rejništvo poklicno ali kot dopolnilno dejavnost. V svojo družino tako sprejmejo otroka ali otroke, ki zaradi različnih razlogov ne morejo živeti pri svojih starših in je ogrožen njihov telesni in duševni razvoj. Slednje za rejnikovo družino predstavlja spremembo za vse družinske člane, ki zahteva novo prerazporeditev vlog, obenem pa so stiki z otrokovo primarno družino lahko tudi konfliktni in čustveno naporni. Otroci prihajajo iz družin, kjer starši zaradi različnih razlogov ne znajo ali ne zmorejo poskrbeti zanje, pogosto pa gre za prisotnost različnih oblik nasilja in zasvojenosti, spolnih zlorab, zanemarjanja. Tovrstne izkušnje za rejnike predstavljajo izziv, ki zahteva določeno znanje in razumevanje potreb otroka. Pomembno je razumeti in se vživeti v psihološko doživljanje otroka, ki je izredno kompleksno in se povezuje s preteklimi odnosi in izkušnjami v primarni družini.

Razumeti preteklost: Otrokovi možgani se razvijajo v povezavi z odnosi in primarni odnos s straši je tisti, kjer se otroci naučijo zaupanja in ljubezni. Brez dobre izkušnje zgodnje ljubezni in prisotnosti nekoga, ki bi se uglasil na otrokove potrebe, otrokovi možgani ne razvijejo povezav, s katerimi bi razumeli socialni svet, pravila v odnosih in črpali moči za življenje. Ko se otroku zgodi travma (nasilje, zlorabe ...), ga le-ta preplavi in preseže njegovo sposobnost obvladovanja – otrok se počuti nemočnega. Travmatični dogodek je strašljiv in podaljša alarmno reakcijo, telo je napolnjeno z adrenalinom in se ne more pomiriti še dolgo časa, kar ustvari spremenjeno nevrološko stanje. Posledice travmatičnih dogodkov so različne in posegajo v otrokovo sposobnost, ki povezuje kognitivne, čustvene in senzorične informacije v celoto, kar določa odgovor na poznejši stres. Otroci, ki so deležni zlorabe znotraj družine, lahko razvojno zaostanejo na različnih področjih, vključno s kognitivnim, verbalnim, telesnim in socializacijskim.

Kako travma prizadene razmišljanje: Otroci lahko postanejo pozabljivi in neodzivni. O zlorabi staršev ne želijo razmišljati, saj jim to povzroča bolečino. Zaščitijo se na način, da se ogradijo, zaprejo in sčasoma težko razmišljajo o čemerkoli. Tako ne morejo razmišljati o sebi, drugih in se doživljajo samo še kot nevredne in neljubljene. Če je starš minimaliziral zlorabo na način, da je otroku povedal, da je za to sam kriv (si bil poreden, si me sam prisilil v to, to delam v tvoje dobro ...), se bo otrok počutil krivega. Ker je v njem polno čustev, ki niso ubesedena in zregulirana, se lahko začno kazati v neprimernem vedenju in čustvovanju (bes, tesnoba, sram, strah, nezaupanje,

izogibanje, izolacija, sovražnost, agresivnost, samo-poškodbe ...).

Ločitev od primarne družine: Četudi starši otroku niso zmogli zagotavljati varnosti, je otrok močno navezan nanje. Ločitev tako za otroka pomeni izgubo, premestitev v rejniško družino pa drugačnost, čeprav se otrok ne želi počutiti drugačnega. Ob sramu doživlja strah pred zapuščenostjo, zavrženostjo in pred prihodnostjo.

Vloga rejnika: Vodilno vlogo imajo rejniki, ki otrokom pomagajo prepoznati njihova lastna občutja in jih tudi poimenujejo (si utrujen, vesel, razburjen ...). Otrokom pomagajo regulirati tudi telesna stanja, ko ga objamejo, potolažijo. Brez tovrstnih izkušenj bi otrok odraščal, brez da bi prepoznaval svoja čustvena in telesna stanja, primanjkovalo bi mu samozaupanja in zaupanja v svet. Ker je odraščal v nevarnem okolju, mu varnost s strani rejnikov prinese zmožnost umiritve.

Foto: Andreja Urh, fotografija je ilustrativna.

Izziv za rejnika: Včasih je težko zdržati ob otrokovem *neustreznem vedenju in burnih čustvih*. Pomembno je poiskati vzrok. Za tem se skriva nezadovoljena potreba otroka. Otroci se s strani svoji staršev počutijo zapuščene, zavržene in teh težkih občutij sami ne zmorejo predelati, zato jih nehote prenesejo na rejnike. To se kaže na način, da slednje zavračajo ali besedno močno prizadenejo. Pomembno je, da rejniki tega ne vzamejo osebno, se ne počutijo užaljene, temveč razumejo otrokovo stisko, obenem pa mu seveda postavijo tudi ustrezne meje. Da razumejo: bolečina žalosti, ki jo doživljajo ob otroku, je enaka bolečini, ki jo doživlja otrok. Na tak način otrok tudi

preizkuša, koliko je rejniku resnično pomemben – boš tam zame, se lahko zanesem nate? Me boš »oddal« drugam in tako utrdil občutek nevrednosti? Če rejnik lahko zregulira svoja čustva in reakcije, se to prenese na otroka – otrok se bo učil direktno od njega.

Izziv predstavljajo tudi *stiki s primarnimi oz. biološkimi starši*. Neredko se otroci po stikih s starši neustrezno vedejo, saj se na nek način vračajo v destruktivno okolje, in je treba razumeti, kaj doživljajo:

Žalost – lahko se spomnijo, kakšen je bil odnos staršev do njih, preden so prišli v rejniško družino, in kakšen bi moral biti. To jih še močneje spomni na starše, ki niso prisotni, na izgubo otroštva, staršev in ljubezni, ki bi mu pripadali, za kar je bil prikrajšan.

Bolečina – spomnijo se preteklih travm, ki so jih prizadele. Lahko jih je tudi strah, da jih bodo starši ponovno prizadeli. Lahko se zloraba med stiki ponavlja, kar povzroča močna čustva, zmedenost.

Krivda – otroci se pogosto čutijo odgovorne za zlorabo. Verjamejo, da če so nekaj naredili oz. niso (npr. skrili modrice, povedali v šoli ...), je družina razpadla, so jim starši povedali, da so oni krivi, ker morajo od doma.

Če starši ne sprejemajo rejnikov in neprimerno posegajo v rejniško družino, se otroci ne morejo popolnoma umiriti; po eni strani doživljajo lojalnost do staršev in imajo občutek, kot da jih izdajajo, če se pri rejnikih počutijo dobro.

Težko obdobje lahko prinaša *najstništvo*: ob osamosvajanju otokom občutja izgube, žalosti in zavrženosti ponovno z vso intenziteto priplavajo na dan. Te-

žave se kažejo s potenciranim vedenjem, in rejnikom je lahko težko. Pomembno je, da razumejo, zakaj se otrok vede tako, kot se, da zdržijo in umirijo sebe, so zanesljivi in predvidljivi.

Pomembno je, da *rejniki razumejo svoje reakcije na otroka*: Terapevti rejnike pogosto vprašamo, kako je bilo njim odraščati in kako so se razumeli s starši, kakšen je bil njihov odnos z očetom, mamo ... Pogosto se rejniki sprašujejo, zakaj so njihovi pretekli odnosi s starši pomembni, saj ima otrok težave. Ne zato, da bi bili karkoli krivi, temveč zato, da se bodo spomnili svojega otroštva in tako lažje začutili otroka. Kadar pa so stiske pretežke, naj si dovolijo poiskati strokovno pomoč.

Poslanstvo rejništva: So sočutni do otroka, ga pozorno poslušajo, so pozitiven model odraslega, ostanejo mirni in podpirajo otroka. Obenem vzdržujejo vezi z otrokovimi starši na spoštljiv način. Otroku razložijo njegovo doživljanje, ga osvobodijo krivde (nisi ti kriv, da si šel stran od staršev in prišel v našo družino). Otroku naj bodo vzorniki, ki poudarjajo otrokove prednosti (ne vedenje), mu postavijo jasne meje in se jih držijo. **Kadar se rejnik lahko »obuje« v čevlje otroka, ga začuti v njegovi stiki, takrat bo tudi najbolj osrečil samega sebe.** Otroški možgani so plastični in se v odnosih preoblikujejo vse življenje. Rejniki tako s svojim sočutnim odnosom otroku omogočijo izkušnjo varnosti, ki bo lahko preoblikovala vse nadaljnje odnose in otroku omogočila nov, pozitiven pogled nase in na svet okoli njega. •

KRIVICO TRPETH

msgr. dr. Jurij Bizjak

Prerok Malahija piše, kako izvoljeno ljudstvo govori proti Bogu: »Prazno je služiti Bogu! Kaj imamo od tega, da izpolnjujemo njegove zapovedi in hodi-mo v spokorni obleki pred Gospodom nad vojskami? Zdaj smo na tem, da blagrujemo prevzetneže, kajti uspevajo tisti, ki ravnajo krivično; preizkušajo Boga in se rešujejo! – Tako so govorili tisti, ki se bojijo Boga, vsak s svojim bližnjim, Gospod pa je prisluhnil in slišal. Pred njim je bila napisana spominska knjiga za tiste, ki se bojijo Boga in spoštujejo njegovo ime« (Mal 3,14–16). Kajti že Mojzes v svoji poslovilni pesmi opeva Gospodovo pristojnost: »Moje je maščevanje in povračilo ob času, ko jim noga omahne.

Kajti blizu je dan njih pogube in naglo pride njihova usoda« (5 Mz 32,35).

Tudi Rimljani so bili nagnjeni k maščevanju, apostol Pavel pa jih svari: »Ne delajte si, preljubi, sami pravice, ampak dajte prostora Božji jezi, zakaj pisano je: 'Meni gre maščevanje, jaz bom povrnil, govori Gospod.' Marveč, 'če je tvoj sovražnik lačen, mu daj jesti, če je žejen, mu daj piti; kajti če to delaš, mu boš žerjavico zbiral na glavo.' Ne daj se premagati hude-mu, ampak premaguj hudo z dobrim!« (Rim 2,19–21). Korinčani so se tožarili pred poganskimi sodišči, apostol Pavel pa jih sprašuje: »Sploh je že to škoda za vas, da imate pravde med seboj. Zakaj bi rajši ne trpeli krivice? Zakaj si rajši ne pustite jemati?« (1 Kor 6,7).

Apostol Peter piše o Kristusu v svojem prvem pismu: »Služabniki, bodite gospodarjem z vsem

koper

POMLAD V MATERINSKEM DOMU Razstava ročnih del žensk in otrok Materinskega doma na Cesti

Klementina Bajec

„Brez sonca roža ne cveti, a nam brez mam živeti ni.
Zahvalim soncu se za cvet, a tebi, ker ves moj si svet.“

Materinski dan smo v Materinskem domu na Cesti pri Ajdovščini obeležili z razstavo ročnih del naših žensk in otrok. Na mizah so bili razstavljeni kvačkani prti raznih barv in blazinice za šivanke. Da je bila miza bolj pomladna, so svoje izdelke dodali še otroci. Na ogled so postavili šivane igrače iz flisa; ptičke, pikapolonico, delfina, ovčko. Otroci in ženske so bili deležni pohval obiskovalcev, sijali so od ponosa, še posebej najmlajši.

Čprav lokacija materinskega doma na Cesti sprejme manjše število žensk in otrok, so trenutno v Domu nastanjene 3 ženske in 6 otrok. Mesec marec je bil pri nas pestro obarvan z dogodki. V začetku meseca je bil pust. Otroci so se našemili in preganjali zimo, mame pa so ob pomoči javne delavke peklo slastne krofe. Ob dnevu žena smo z ženskami izdelovali pisane broške iz filca, ki so razveseljevale mame tudi ob materinskem dnevu. Na Gregorjevo, ko se ptički ženijo, pa smo presajali rože, ki krasijo okolico našega doma.

V program materinskega doma, ki ga izvaja Zavod Karitas Samaritan, so vključene ženske in otroci, nosečnice, brezdomke, porodnice, ki so se zaradi

strahom poslušni, ne le dobrim in krotkim, ampak tudi osornim. Kajti to ugaja, če kdo zaradi misli na Boga prenaša bridkosti in trpi krivico. Kajti kakšna čast bi bila, če bi potrpeži tepeni za greh? Toda če voljno prenesete, ko dobro delate, pa morate trpeti, to ugaja Bogu» (1 Pt 2,18–20).

»K temu ste bili namreč poklicani, ker je tudi Kristus za vas trpel in vam zapustil zgled, da bi hodili po njegovih stopinjah. On ni storil greha in tudi zvišje ni bilo v njegovih ustih. Ko je bil zasramovan, ni sramotil, ko je trpel, ni pretil, temveč je prepuščal njemu, ki pravično sodi« (1 Pt 2,21–23). Z darom spoznanja in čutom vonja.

Dobrodelnost se uresničuje na mnogo različnih načinov, ki jih dobro poznamo in jih tudi zvesto izvajamo. Obstajajo pa tudi nekatere oblike dobrodelno-

različnih okoliščin znašle v socialno-ekonomski stiski in je začasna nastanitev v materinskem domu edina možna rešitev.

S prihodom v program izrazijo pripravljenost sodelovati in spremeniti svojo življenjsko situacijo ter tako postaviti svoje življenje na nove temelje. Vsaka skupina žensk ima svojo dinamiko. **Ženske skušamo opolnomočiti in podpreti v ciljih, ki jih skupaj zastavimo ob prihodu.** Tekom bivanja aktivno sodelujejo pri dejavnostih v programu. **Tako pridobivajo na osebni ravni** (večja samozavest, samozaupanje, krepitev virov moči in večanje občutka varnosti) **kot tudi na splošni življenjski ravni** (krepitev sposobnosti za samostojno življenje, iskanje službe, šolanja, stanovanja). Ženske z otroki so same v svoji vlogi starševstva, materinstva, zato imajo v programu pomoč strokovnih delavk in sostanovalk. Med uporabnicami je zelo razvita samopomoč.

Taki dogodki krepijo samozavest žensk in otrok. Vtisi obiskovalcev ob razstavi so nam pričarali nasmehe na obraz, saj so nas pohvalili za trud, da smo ustvarjalni, da so bili kvačkani prti in igrače iz blaga domiselno narejeni, z veliko ljubezni, in nam zaželeli vse dobro tudi naprej. •

sti, ki jih skoraj ni zaznati ali pa jih sploh ni videti in jih zato komaj opredeljujemo in jemljemo kot dobrodelnost. Kot takšna oblika dobrodelnosti prav gotovo izstopa ravno nošenje bremena drugih in drugim, prenašanje križa drugih in za druge. Nad to resnico ni resnice, nad to pravičnostjo ni pravičnosti, nad to svetostjo ni svetosti.

Kakor piše apostol Pavel kristjanom v Rimu: *»Dolžni pa smo mi, ki smo močni, prenašati slabosti onih, ki niso močni, in ne delati sebi po volji. Vsak izmed nas naj skuša bližnjemu ugoditi k dobremu, v spodobudo. Zakaj tudi Kristus ni sebi ugodil, ampak kakor je pisano: Sramotenje tvojih sramotilcev me je zadelo« (Rim 15,1–3).* Resnični vrhunec Kristusove ljubezni je Pavel označil z besedami: *»Preziral je sramoto križa in sedel na desnico Božjega prestola« (Heb 12,2).* •

USTVARJALNE PRVOMAJSKE POČITNICE NA KARITAS V AJDOVŠČINI

Tatjana Rupnik

V začetku šolskega leta, ko smo pričeli z izvajanjem programa **Popoldan na Cesti**, smo na sestanku s starši govorili tudi o tem, kakšne so potrebe po počitniškem varstvu otrok. Veliko staršev mi je povedalo, da v tem času nimajo kam dati svojega otroka, saj sami ne morejo vzeti dopusta. Tako smo se odločili, da v času počitnic pripravimo program, ki bo otrokom zanimiv, z različnimi vsebinami, hkrati pa jim omogočimo, da si med počitnicami oddahnejo od šolskega dela, se poveselejo, družijo in širijo socialno mrežo. Za pripravo takega programa je treba veliko dela, energije, predvsem pa dobre volje mladih prostovoljcev, ki svoj čas počitnic preživijo z otroki in skupaj z vodjo peljejo program tekom celega dopoldneva. S pripravo je treba začeti že veliko prej, saj se je za sedemurni program treba dobro pripraviti.

Tako smo tudi v teh prvomajskih počitnicah otrokom iz vseh osnovnih šol v okolici ponudili možnost obiskovanja našega programa. Od 28. do 30. aprila smo varstvo izvajali v prostorih Karitas v Ajdovščini. Obiskovalo ga je 12 otrok in tri prostovoljke, ki so pomagale pri izvedbi programa. Program se je začel ob 8h, ko smo ob čaju in piškotih skupaj pregledali dejavnosti, ki bodo potekale tekom dneva. Ko so se zbrali vsi otroci, smo pričeli z ustvarjalnimi delavnici in seveda ni manjkalo tudi razgibanje na svežem zraku. Otroci so bili z delavnicami zelo zadovoljni, saj je bilo čutiti rahlo tekmovalnost, kdo bo izdelal lepše izdelke. Vsak je naredil izdelek zase in seveda tudi za svoje starše ter mlajše bratce in sestrice. Dan je hitro minil in otroci so nestrpno čakali naslednjega. Spomnim se deklice, ki hodi v prvi razred, ki mi je takoj v začetku povedala, da bo ostala samo do kosila, ker

mora potem domov. Ko jo je dedek prišel iskat in sta že odšla skozi vrata, ni minilo pet minut, ko sta prišla nazaj, češ da si deklica želi ostati do konca. Vesela sem odziva staršev, da so se odločili svojega otroka pripeljati na naš program. Tudi v očeh staršev je bilo čutiti veliko hvaležnost, da so lahko njihovi otroci ostali v varstvu v času, ko so oni v službi. Približujejo se poletne počitnice, ko bomo z otroki programa odšli na petdnevni tabor v Sočo pri Bovcu. A to je že druga zgodba.

Za konec bi se rada zahvalila trem prostovoljkam – Nini, Veroniki in Aniki, ki so pomagale pri izvedbi programa, ter seveda otrokom in njihovim staršem. Pristrčna hvala!!! •

GRADIMO SKUPAJ LEPŠO PRIHODNOST

Davorina Petrinja

Konec aprila je Zavod Karitas Samarijan s programom »Vrtnica – socialna rehabilitacija oseb s težavami zaradi zasvojenosti z alkoholom« in »Alkohol? Ne, hvala!« v Marezigah organiziral dobrodelni dogodek z naslovom Gradimo skupaj lepšo prihodnost.

Dobrodelna prireditev je bila namenjena osveščanju o problematiki alkoholizma in predstavitvi programa ter zbiranju sredstev za pomoč programu Vrtnica – stanovanjski skupnosti v Truškah (za dvig kvalitete življenja, saj smo s sredstvi zelo omejeni, investicijskih sredstev za urejanje in vzdrževanje prostorov pa sploh nimamo, a bi zelo radi uredili kopalnico ipd.) ... In zbrali smo 702,44 EUR.

V podporo programu so nastopili različni glasbeniki in spregovorili so tudi uporabniki programa Vrtnica s kratkimi pričevanji. Program je povezovala Lara Pirc. Presenečenje večera pa je bil nastop Jožeta Kargolla s pesmijo Himna vrtnice, ki so jo priredili uporabniki programa Vrtnica skupaj z laičnim terapevtom.

Hvala vsem darovalcem! •

UMETNIKI ZA KARITAS V MURSKI SOBOTA

Jožica Ličen

V maju se je prodajna razstava likovnih del, ki so nastala v 19. mednarodni likovni koloniji Umetniki za Karitas pod geslom Pridite in poglejte, iz Trsta selila v Pokrajinsk in študijsko knjižnico Murska Sobota. Razstavo je odprl murskosoboški škof dr. Peter Štumpf, ki je v nagovoru opozoril na novo dimenzijo karitativne dejavnosti z besedami: »Nekdaj so umetniki ustvarjali za premožne, danes ustvarjajo za reveže.« Celoten dogodek je nastal v dobrem sodelovanju 'zahoda' in 'vzhoda' Slovenije, saj je generalni tajnik ŠK Murska Sobota Jožef Kociper na prireditvi predstavil stiske na njihovem koncu, sama pa sem govorila o odprtosti umetnikov za pomoč. Večer sta milozvočno obogatila Monika in Miran, prireditev pa je povezovala udeleženka kolonije 2012

Karmen Smodiš. Likovna kritičarka in strokovna sodelavka kolonije je spregovorila o umetnikih in njihovih delih. Prekmurska gostoljubnost je res velika! •

DOM KARITAS V SOČI NAS VABI

Jožica Ličen

Dom karitas v Soči stoji v neposredni bližini cerkve sv. Jožefa in reke Soče. Pri nastanitvi imajo prednost skupine s karitativno in pastoralno vsebino, sicer pa lahko za dan ali dva pridejo tudi družine in posamezniki.

Dom karitas v Soči ima lastno dvorišče, verando za skupne obede ali delavnice, okolica nudi nešteto možnosti za sprehode in pohode. V hiši je skupna obednica, kuhinja ter spalnice s pogradi in kopalnico. Postelj je 35, v mansardi je možna nastanitev še približno 15 oseb. Potrebna je lastna posteljnina ali spalna vreča in pribor za osebno higieno. Posoda in jedilni pribor je v kuhinji. Cena nočitve s souporabo kuhinje in skupnih prostorov je 5 EUR na osebo.

Za letošnje poletje je kar nekaj terminov že zasedenih.

PROSTO JE: 6. 6.–27. 6.; 7. 7.–13. 7.; 3. 8.–9. 8. in od 24. 8. dalje.

Kontaktna oseba ravnatelj ŠK Koper Matej Kobal, GSM: 041 655 961, matej.kobal@krc.si. •

Ijubljana

DAN SLUŽENJA

Marica Štirn

Župnijska Karitas Vrhnika je 4. maja 2014 organizirala Dan služenja, namenjen srečanju ostarelih, bolnih in invalidnih oseb. Ob zaključku sv. maše je mašnik g. Miro Šlibar, upokojeni bolnišnični župnik, pred oltar povabil otroke in jim podelil poseben blagoslov. Zakaj je povezal otroke in starejše? Zato, ker imajo veliko skupnega. Imajo posebne potrebe in zahteve, kjer so na prvem mestu pozornost, nega in razumevanje. Vsega tega pri današnjem tempu življenja primanjkuje. Posebno starejši se velikokrat čutijo osamljene in pozabljene. V mašnem nagovoru je g. Šlibar poudaril, da ni treba, da je tako. Vsak si mora osmisлити svoje življenje in sebe sprejeti takšnega, kot je. Eden od pripomočkov v stiski, ko se nam zdi, da smo sami in pozabljeni, je prazen stol. Nanj v mislih povabimo Jezusa, s katerim se združimo in mu zaupamo svoje misli in bolečine. On je vedno na razpolago in nas ne zapusti. Spomnil nas je tudi na Marijo, h kateri naj se pogosteje zatekamo, posebno v maju, ki je njen šmarnični mesec.

V pridigi je izpostavil tudi pomen zakramenta bolniškega maziljenja. Ta nikakor ni znanilec smrti, kar marsikdo misli, ampak je tolažnik in pomočnik v starosti, pri boleznih in pri večjih ter težjih preizkušnjah v življenju, kot je morda operacija ali nevarno potovanje. Običajno ga lahko prejmejo starejši od 65 let. Med sveto mašo je blagoslovil olje, s katerim so g. Šlibar, g. župnik in g. kaplan mazilili prisotne, ki so to želeli. Svečanost svete maše so polepšali pevci cerkvenega in invalidskega pevskega zbora.

Po maši je bilo na dvorišču družabno srečanje, ki so se ga udeležili tudi svojci ostarelih in uslužbenci Doma upokojencev z Vrhnike. Veselo razpoloženje so popestrile dobrote, ki so jih pripravile pridne gospodinje. Da starost ni samo tegoba, so dokazale starejše gospe, katerih življenjska pot gre od 90 proti 100 letom in so še vedno vedrih in čilih misli.

Da je vse lepo potekalo v veselje in zadovoljstvo vseh, gre zasluga skavtom, ki so poskrbeli za prevoz z vozički iz Doma upokojencev, osebju Doma, ki je pospremlilo svoje varovance in izreklo uvodne misli na začetku maše, obema zboroma, prostovoljcem na Dnevu služenja in seveda prisotnim duhovnikom. Le mrzla sapa je ponagajala, da smo se razšli prej, kot smo želeli. •

DUHOVNA OBNOVA NA GORI NAD SODRAŽICO

Franja Tušar

12

Lep je bil dan 5. aprila, ko smo se sodelavci ŽK Rovte odpravili na vsakoletno romanje oziroma izobraževanje. Dež ni mogel pokvariti našega pozitivno naravnane razpoloženja. Dvajset se nas je zbralo in avtobus je krenil proti našemu cilju – Gori nad Sodražico.

Na Turjaku se nam je pridružil g. Janez Kraljič, ki nas je spretno vodil proti cilju. Na Gori nam je čudovito predstavil lik slovenske mistikinje Magdalene Gornik (1835–1896), ki jo vse premalo poznamo. Med njegovo doživeto razlago smo večkrat onemeli, saj si nismo predstavljali, kako velika je bila ta žena, ki je od svojega dvanajstega leta pa do smrti živela brez človeške hrane – le od obhajila in malo vode. Pripravljajo material za beatifikacijo, saj se je na njeno priprošnjo zgodilo že več čudežev. Po sv. maši, ki jo je daroval domači župnik Anton Dobrovoljc z Gore, smo bili pred cerkvijo deležni sladkih dobrot, lahko pa smo nabavili tudi svečke in knjigo Magdalene Gornik.

Po molitvi na Magdaleninem grobu smo si ogledali še njen dom in Marijino kapelico, kjer se je mnogokrat srečevala z Božjo Materjo, od nje prejela napotke in jo častila. Prijazna domačinka nam je postregla s toplim čajem, ki nam je v hladnem, deževnem dnevu še kako prijal.

Po kosilu smo obiskali še znano dolensko Božjo pot Nova Štifta, počastili Marijo s pesmijo, ki je v akustični cerkvi čudovito odmevala, in molitvijo rožnega venca Božjega usmiljenja.

Polni lepih notranjih doživetij smo se preko Grahovega vračali proti domu. Na pokopališču smo ob grobu Franceta Balantiča počastili njegov spomin in spomin na vse tiste naše mučence, ki so svoje življenje darovali na podoben način. Bog daj, da se kaj takega ne bi nikdar in nikjer več ponovilo. Obogateni z milostjo in notranjo srečo smo pripravljeni na prihodnje delo. •

maribor

POSTNE KATEHEZE V DOMU SV. LENARTA

s. Sara Križnik ŠSFKK

V letošnjem postnem času so v želji, da bi stanovalci imeli možnost še bolj zavestnega doživljanja postnega časa in osebne priprave na velikonočne praznike, potekale postne kateheze. Srečevali smo se vsak postni ponedeljek v kapeli Doma. Skupaj smo se ustavili ob odlomkih nedeljske Božje besede, še posebno ob evangelijih. Ob tem smo se pogovarjali o doživljanju te Besede ter jo skušali povezati z vsakdanjim življenjem in preteklimi izkušnjami. Vsako srečanje smo posvetili posebni temi, o kateri smo razmišljali v luči slišane Besede, osebne vere in izkušenj. Tako smo se dotaknili vprašanja greha,

izkušnje vere, pomena molitve, trpljenja, darovanja. Eno izmed srečanj smo posvetili pobožnosti do Jezusovega srca. Konec marca smo se ustavili pri zakramentu sprave, v kar smo vključili pripravo na spoved in možnost za spoved, kar nam je velikodušno omogočil g. Kramberger. Na samo praznovanje smo se neposredno pripravili tako, da smo se v začetku velikega tedna spomnili vsebine obredov, ki so bili pred nami, in obudili spomine na praznovanje nekoč. Vsak teden so prejeli tudi »gradivo« s spodbudo za osebno premišljevanje in osvežitev pogovora za ves teden. Stanovalci, ki so se udeležili katehez, so delili svoje bogate in zrele izkušnje in s svojo globoko vero spodbujali drug drugega. •

DUHOVNA OBNOVA ŽK DEKANIJE RADLJE-VUZENICA

Marija Kašman in Simona Tertinek

V organizaciji Župnijske karitas Kapla na Kozjaku je v soboto, 22. marca 2014, v župnišču na Kapli na Kozjaku potekal tradicionalni duhovni dan za člane Župnijskih karitas Dekanije Radlje-Vuzenica. K sodelovanju smo povabili tudi člane ŽGS in ŽPS Kapla ter cerkvene pevke. Ko smo se zjutraj vzpenjali proti župnišču, nas je veselo pozdravljalo sonce. Sonce nas je ogrelo zunaj, prav tako je ogrelo naša srca. Sonce, ki nam daje svetlobo, je v nas vzbudilo občutek prebujajoče se pomladi. S pomladjo prihaja tudi postni čas.

Zbralo se nas je več kot trideset. Voditelj oz. predavatelj na duhovnem dnevu je bil pater mag. Silvo Šinkovec. Geslo je bilo: »Na poti k izviru«. Duhovni dan je čas tišine, umiritve, upočasnitve koraka. Človek, ki se ustavi in umiri, sreča sebe in Boga. Izbrani odlomki iz Svetega pisma pomagajo odkrivati človekovo resničnost, posameznikove najgloblje in pristne želje. V tišini in molitvi je Bog še posebno blizu in govori srcu. Moč molitve je neizmerna. Molitev bistri misli in napolnjuje duha. Z njeno močjo se povežemo s Svetim Duhom in po njej prejemamo milosti. Trudimo se vsak dan začutiti Božjo prisotnost v sebi. Pustimo Božjemu toku v nas, da nas presvetli, in Božji previdnosti, da nas vodi. Spojimo svoje misli z Božjimi in odprimo srca Bogu s pomočjo molitve. »Če bi se ljudje zavedali, kakšna moč jim je dana z molitvijo, potem bi neprenehoma molili.« Duhovni pripomočki: vera, redna dnevna molitev, blagoslov hiše, prostorov, kjer bivate in delate, blagoslov hrane, zakramenti, skrb za pokojne, dobra dela, skupnost, duhovno branje, molimo za skupne potrebe. Vsak dan kličemo za varstvo svete angele in nadangele, svetnike, krstne zavetnike in slovenske priprošnjike. Molite, zaupajte – in bo uslišano.

V postnem času, ko smo kristjani tesneje povezani z Gospodom Jezusom Kristusom, so se naša srca napolnila z novimi močmi, da bomo zmogli še naprej dobro delati v ŽK, prepoznavati stiske ljudi in blažiti njihovo bolečino. Svetost prihaja od zgoraj, od Boga. Srce je prostor svetosti. Poglejte v svoje srce, kaj najdete tam. To mesto je v človeku pripravljeno za svetost – toda to mesto je v mnogih srcih prazno. Kaj torej ta čas napolnjuje vaše srce, komu ga odpirate in kaj sprejemate, je odvisno od vsakega posameznika. Tega dne smo bili deležni novih Božjih milosti, ki smo jih prejeli po Svetem Duhu. Zaključili smo s sveto mašo, ki sta jo v cerkvi svete Katarine na Kapli darovala g. župnik Jože Motaln in p. mag. Silvo Šinkovec. Na koncu bi se še zahvalili dobrim gospodinjam, da so poskrbele za našo telesno hrano. Hvaležni smo za duhovno bogat dan. Bogu hvala. •

DOBRODELNI KONCERT V OKVIRU ŽK NEGOVA

Suzana Divjak

Vse bolj pogosto so posamezniki in družine na robu preživetja in potrebujejo pomoč. Prav je, da se odzovemo in jim nudimo najosnovnejše, kar za življenje potrebujejo, ali jim pokažemo pot, kako do tega priti.

Znana nam je Jezusova zgodba o poslednji sodbi, ki zelo jasno zrcali Jezusov obraz do lačnih, žejnih, premalo oblečenih, popotnikov, pregnanih, zapuščenih, pretepenih, trpečih in zaničevanih na razne načine. Vsi smo poklicani, da jim strežemo, pomagamo in jih poslušamo, posebno sodelavci Caritas.

V okviru ŽK Negova smo člani ŽK in ŽPS Negova skupaj z župnikom Marjanom Rolo pripravili dobrodelni koncert in hkrati materam voščili ob materinskem dnevu.

V nedeljo, 23. 3., smo pričeli s sveto mašo v župnijski cerkvi Marijinega rojstva v Negovi, nato je

14

sledil koncert. Nastopali so domači mladi glasbeniki z instrumenti, pevski zbor iz Osnovne šole dr. Anton Trstenjaka in gostje iz Benedikta ter zaposleni iz doma starejših Dosor Radenci. S svojim obiskom nas je počastil tudi generalni tajnik NŠK Maribor Darko Bračun, ki nas je nagovoril in nam dal popotnico za nadaljnje delo. Srečanje smo zaključili s pogostitvijo vseh zbranih pred cerkvijo. Prostovoljni prispevki bodo namenjeni ljudem v stiski. Porabili jih bomo za nakup osnovnih sredstev in živil ter plačila položnic za ljudi, ki nimajo osnovnih sredstev za preživetje.

Zavedamo se, da dar še zdaleč ni samo gmotni, dobroteljni se začne, ko vidimo stisko bližnjega, ki pa tudi ni samo gmotna. Vsak kristjan je poklican k temu, da moli, se posvečuje in se daruje. V tem postnem času odkrijmo dobro, ki je v vsakem izmed nas, in ga delček podarimo bližnjemu. •

»HIŠA KRUHA«

Darko Bračun

Ljudska kuhinja »Betlehem« (hiša kruha) je bila pod okriljem Nadškofijske karitas Maribor (NŠKM) predana namenu v začetku maja leta 2010. Nastala je kot odgovor na pereče in vse večje stiske, vezane na prehransko problematiko socialno najbolj ogroženih med nami, ter v posledici pomembno vpliva na krepitev zdravja (topel obrok) in tudi širitev socialne mreže vključenih.

Storitve LKB (Ljudske kuhinje Betlehem) so močno vpete in povezane z drugimi programi pomoči Karitas, prvenstveno v krovni program pomoči NŠKM (sprejemno-informacijska in svetovalna pisarna NŠKM) ter ciljno v brezdomske programe NŠKM (Sprejemališče, Zavetišče, Ambulanta ...).

LKB je razdelilna kuhinja. Vsak dan v letu je glede na finančne zmožnosti razdeljenih do 70 toplih obrokov. Sicer je optimalna planirana kapaciteta LKB do 150 oseb dnevno. Tako je bilo v letu 2013 razdeljenih kar 20.668 toplih obrokov. Letos (2014) je razdelje-

nih že 7.087 toplih obrokov. Pri svojem delu se držimo smernic Načel sistema HACCP, Kodeksa etičnih načel v socialnem varstvu, Etičnih pravil Karitas ter področnih zakonskih oz. podzakonskih aktov.

Program LKB je v preteklem letu podprlo 225 posameznikov in 5 podjetij, Mestna občina Maribor, Zavod republike Slovenije za zaposlovanje – program javnih del, FIHO – Fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v republiki Sloveniji.

Vsem se želimo v imenu tistih, ki vsakodnevno prejemajo pomoč v obliki toplega obroka, iskreno zahvaliti za zaupanje in pomoč.

Človeka, ki je pred nami, ne smemo pustiti lačnega. Lepo je, če te nekdo opazi v stiski. (M. L.)

Tako sem se poslovila s hvaležnostjo, ko sem v stiski dobila hrano. Delavci v Ljudski kuhinji so zelo prijazni in marljivi. Ljudje, ki tukaj delajo, so vredni vse pohvale. Vsi poskrbijo, da je hrana čim prej na mizi in vse pripravljeno. Prvič v življenju sem bila primorana zaradi zdravja in drugih težav, da sem prišla semkaj. (Ž. A.)

Zato ponovna prošnja vsem ljudem odprtega srca in podjetjem za pomoč. Postanite ZLATI DOBROTNIK Ljudske kuhinje Betlehem in mesečno namenite 5 € za LKB ter s tem omogočite 2 kosili socialno najbolj ogroženim med nami.

Prispevke zbiramo na TRR Nadškofijske karitas Maribor SI 56 0417 3000 1196 398, koda namena: CHAR, namen: Ljudska kuhinja Betlehem, Referenca SI 00 2930960. •

murska sobota

TERAPEVTSKI TABOR ZA MLADOSTNIKE IZ REJNIŠKIH DRUŽIN

Anja Ferlin, univ. dipl. socialna pedagoginja

Mladostnik, ki odrašča v rejniški družini, je razcepljen med svojo, biološko družino in med rejniško družino. V času pubertete ta razcepljenost postaja še bolj izrazna, saj to obdobje mladostniku predstavlja čas, ko je treba začeti razmišljati o prihodnosti, ki je zanj še posebej negotova. Prav tako je to obdobje, ko se mladostnik išče, si postopoma oblikuje identiteto. V tem obdobju mladostnik čuti osamljenost. In ravno zaradi takega položaja mladostnikov v rejniških družinah smo se v Rejniškem društvu Slovenije odločili, da zanje organiziramo terapevtski tabor in jih s tem opozorimo, da niso sami. Obstajajo tudi

drugi mladostniki, ki se nahajajo v enaki situaciji. Na pomoč nam je priskočila Škofijska karitas Murska Sobota, ki nam je velikodušno odstopila prostore Domačije na Šprincu, kjer izvajajo socialnovarstveni program, hkrati pa so poskrbeli tudi za to, da na taboru nismo bili lačni.

Tabora se je udeležilo pet mladostnikov iz pomurske in iz dela štajerske regije. Z njimi sta bila Andrej Omulec, mag. zakonskih in družinskih študij, in Anja Ferlin, univ. dipl. socialna pedagoginja. Na samem taboru smo seveda najprej poskrbeli, da smo se spoznali in skupaj oblikovali varno okolje za iskrene pogovore. Domačnost prostorov Domačije je poskrbela, da je ta proces stekel zelo hitro. Zastavili smo si cilj, da bomo z medsebojno pomočjo in z uporabo empatije poskrbeli, da se bo vsak posameznik na taboru počutil dobro. Vsakdanja opravila smo si razdelili. Poskrbeti je bilo treba za kurjavo, prav tako pa smo skrbeli tudi za to, da naši želodci niso bili prazni. Tukaj se je znova izkazala ŠK Murska Sobota, ki je poskrbela za dobro založenost kuhinje.

Preko sproščenih pogovorov in različnih socialnih iger smo potipali področje občutkov ob bivanju v rejniški družini, ob odraščanju in ob pasteh družbe, ki smo jim izpostavljeni na vsakem koraku življenjske poti. Seveda smo poskrbeli tudi za ustrezno sprostitev, ki je ob tako težki tematiki še kako potrebna. ŠK Murska Sobota nam je podarila karte za kopanje, tako da smo eno popoldne preživeli v Termah Banovci. Prečudovita pokrajina, ki obdaja Domačijo, nam je omogočila dolge sprehode in zanimive aktivnosti na prostem. Tudi vreme nam je bilo naklonjeno.

Tabor smo zaključili z okroglo mizo na temo **»Otrok v rejništvu = otrok med dvema družinama«**, kjer smo naš tabor tudi na kratko predstavili. Mladostniki so tabor zapustili zelo zadovoljni. Pet dni so bili odmaknjeni iz okolja, kjer vsako sekundo bijejo težak boj. Borijo se sami s sabo, borijo se s svojimi strahovi, željami, upanji. Bojijo se za svoje starše, bojijo se, da bi izgubili naklonjenost rejni-

ških staršev. Na taboru so spoznali, da niso sami, da tudi drugi mladostniki bijejo podoben boj. Lahko so se sprostili in brezskrbno zadihali. Začutili so pripadnost skupini, spregovorili so o svojih strahovih, delili so svoje občutke.

In zaključek? Zakaj bi zaključili zadevo, ki prinaša pozitivne učinke? Ta tabor je začetek. Začetek nadaljnjih podobnih taborov in srečanj, začetek sodelovanja med Rejniškim društvom Slovenije in ŠK Murska Sobota. Še bomo organizirali tabore, še bomo poskrbeli, da bodo mladostniki in morda tudi otroci začutili, da niso sami, da so tudi njim podobni in da smo tukaj mi, ki nam ni vseeno za njihove stiske. •

LJUDSKA KUHINJA LAZARJEV DOM

Jožef Kociper

Karitativno partnerstvo za krepitev moči najšibkejšim – skupnostna skrb za ljudi v stiski.

V sredo, 14. 5. 2014, smo v Škofijski karitas Murska Sobota dobili potrditev, da karitativno partnerstvo lahko dela čudeže. Škofijska karitas Murska Sobota je bila ustanovljena 1. 1. 2007. Deset dni pozneje sem bil izzvan k razmisleku o izzivu vodenja ŠKMS.

V sodelovanju predsednika in generalnega tajnika ŠKMS in s podporo takratnega škofa dr. Marjana Turnška je nastal kratkoročen operativni program:

- osvežiti že delujoče Župnijske karitas (ŽK)
- ustanoviti še manjkajoče ŽK
- vzpostaviti sodelovanje s Centri za socialno delo v regiji in lokalno samoupravo
- vzpostaviti sodelovanje z Evangeličansko humanitarno organizacijo (EHO) Podpornica.

ŠKMS je mala organizacija. Prav zaradi tega smo si na samem začetku ustanavljanja začrtali strategijo sodelovanja oziroma graditve karitativnega partnerstva.

Sedemletna skupna prehojena pot nam je ŠKMS, Mestni občini Murska Sobota, CSD Murska Sobota in EHO podala najboljše potrdilo, da karitativno partnerstvo lahko daje najbližje poti do sočloveka v stiski.

Od samega začetka delovanja ŠKMS si z EHO delimo skrb za razdeljevanja evropske hrane, s CSD posvetovanja in skupno podporo najbolj ogroženim, z občinami aktivnosti za reševanje velikih »investicijskih« stisk.

Na **blagoslovu Lazarjevega doma**, ki je sprejel pod streho ljudsko kuhinjo, pro bono zdravni-

ka, program za osebno higieno, krizno prenočitev, pomoč zasvojenim, smo najboljše potrdili, da smo vsi skupaj, CSD, MOMS, soodgovorni za iste ljudi, a vsak s svojim poslanstvom. CSD je sprejel odgovornost za iskanje ljudi v tovrstnih stiskah, MOMS za materialno podporo pri izvajanju programov, ŠKMS pri pridobitvi prostorov in izvajanju programov. Prostore je Škofija Murska Sobota na pobudo g. škofa Petra Štumpfa odstopila – darovala za izvajanje karitativnih programov. Program za zasvojene se bo izvajal pod »mentorstvom« Zavoda Pelikan Karitas.

Pri pripravi prostorov za Lazarjev dom je bilo vloženi 1.200 prostovoljnih ur dela. Preko 25 organizacij se je odzvalo na naše povabilo k sodelovanju.

Blagoslov Lazarjevega doma je 14. maja 2014 opravil msgr. dr. Peter Štumpf, murskosoboški škof, ki je ob tem vzkliknil: *»Danes je resnično dan, ki se ga veselimo! Dobri Bog se je tudi tokrat sklonil do ubogih, ki živijo med nami, in jim po naših rokah podaril Lazarjev dom.«*

V složnosti »različnih« smo se na blagoslovi ti zbrali ob škofu, dvajsetih duhovnikih, županu MOMS, direktorici CSD, predstavniku EHO, drugih navzočih županov, delavcih in sodelavcih v Karitas iz vse Slovenije še mnogi drugi pri sveti maši, nato pri blagoslovu Lazarjevega doma, pa pri Lazarjevem kosilu in nazadnje še na razstavi Umetniki za Karitas, ki jo je v Študijski knjižnici v Murski Soboti odprla Škofijska karitas Koper.

Prav ta navzoča pestrost v različnosti je dokaz, da smo v karitativnem partnerstvu najmočnejši takrat, ko se medsebojno sprejemamo in spoštujemo v dobrobit najšibkejšim v naši družbi, a ohranimo vsak svoje poslanstvo. •

ZGODBA O MAJU

Cirila Sever, Dragica Raj

Papež Frančišek v svojih nagovorih pogosto poudarja, da Cerkev potrebuje vse nas in naše sodelovanje, ter govori o skrbi za uboge kot o najpopolnejšem zgledu služenja malemu človeku. Pogosto se nam sodelavkam in sodelavcem Karitas zdi, da smo ravno pri tem služenju nemočni, da je razdeljevanje hrane, oblačil, obisk ali plačilo nanujnejših položnic le vrh ledene gore in da naša pomoč morda predstavlja samo majhno iskrico, ki pa zelo hitro ugasne. Včasih pa se prizadevanja, da bi bližnjemu pomagali, ko sam ne najde poti naprej, ko ima občutek, da so mu zaprta vsa vrata, obrnejo v najboljšo smer.

V letu 2012 je bila Župnijska karitas Murska Sobota organizator dobrodelnega koncerta Škofijski klic dobrote. Bili smo pred težko izbiro, kako med družinami in posamezniki, za katere smo vedeli, da potrebujejo našo pomoč, izbrati tistega, ki je pomoči najbolj potreben. Na naših srečanjih nas je sodelavke in sodelavce ŽK Murska Sobota najbolj prepričala usoda družine, v kateri odrašča deček Maj.

In tako se je začelo. ŽK Murska Sobota je ob podpori domačih duhovnikov, sodelavcev in prostovoljcev Karitas spravila v **tek kolesje pomoči in solidarnosti**. Na prvo adventno nedeljo v letu 2012 se je na Škofijskem klicu dobrote začela obširna humanitarna akcija zbiranja pomoči za nov dom družine Martinuzi s hudo bolnim, takrat šestletnim sinom Majem.

Živahen in pogosto nasmejan deček zaradi ene najredkejših bolezni na svetu, Angelmanovega sindroma, potrebuje nenehno pomoč in oskrbo. S staršema in babico so živeli v četrtem nadstropju stanovanjskega bloka, brez dvigala, kar je njihov vsakdan vse bolj oteževalo (nošenje po stopnicah...). Tako so iskali primernejši dom za sina z dostopom za invalide. Ker pa sta starša po stečaju Mure ostala brez službe in sta komaj uspela zagotavljati najnujnejše za otroka, se jima je največja želja zdela neuresničljiva. Vse dokler se Sandra in Štefan nista odločila, da bosta svojo zgodbo zaupala Karitas in medijem.

Nekaj dni pred Škofijskim klicem dobrote je bila zgodba Martinuzijevih med drugim objavljena na TV Slovenija in na tamkajšnjem spletnem portalu, kjer so zbirali tudi sredstva. Družina si je namreč leta zaman prizadevala, da bi občina odkupila njihovo stanovanje. A kjer je trdna volja, je tudi pot, čeprav daljša in polna ovinkov. Tako se je navidez nepremagljivo kolesje začelo premikati. Mestna občina je odkupila stanovanje, preko različnih humanitarnih

organizacij in Karitas so dobri ljudje zbirali sredstva. Na naši ŽK smo zbrali 5.392,78 evra.

Tako je družini uspelo zbrati dovolj denarja za nov, Maju prijaznejši dom. Pri selitvi pa so jim pomagali prijatelji. Novo leto 2014 so dočakali v lastni hiši. Poslej Maja od velikega dvorišča in sprehodov loči le ena stopnička. Veselje staršev je neizmerno. Njihove hvaležnosti vsem, ki so jim kakor koli pomagali, se ne da opisati z besedami. Zagotovo pa jo vsak lahko začuti. In zaradi pomoči dobrih ljudi čaka družino in Maja lepša prihodnost.

Družini je veliko pomagal Jožef Kociper – od pisanja birokratskih prošenj za odkup, ogledov stanovanj in hiš, pogajanj za ceno, veliko se je pogovarjal z njimi in jih tolažil, da se bodo zadeve uredile. Ker pa je bilo v pomoč vključenih veliko ljudi in tudi organizacij, vseskozi pa so bili aktivno vključeni tudi mediji, je akcija dobila svoj srečni konec.

Talmud je zapisal: »Kadar človek stori dobro delo, ne da bi mu bilo treba, se Bog ozre navzdol, se nasmehne in pravi: 'Že samo za ta trenutek je bilo vredno ustvariti svet.'« •

ново mesto

NAŠ POKLIC JE DARITEV

Igor Luzar

Postna duhovna obnova Škofijske karitas Novo mesto s škofom Piriho in v Šentjernej

»Napolnite vrče z vodo!« In napolnili so jih do vrha« (Jn 2,7). Ne zadostuje, da napolnimo samo vrče dobrih del. Vsake toliko časa moramo napolniti tudi vrče naše duhovnosti, da bi iz njih lahko zajemali duhovno moč, ki se bo pretakala v dobra dela. Sodelavci Škofijske karitas Novo mesto so se na cvetno soboto, 12. Aprila, zbrali na postni duhovni obnovi v prijaznem okolju župnijskega doma v Šentjernej.

Škofijska karitas dvakrat letno, v adventu in postu, organizira duhovno obnovo za vse sodelavce, ki delujejo na področju dobrotelčnosti v škofiji. Odziv Župnijskih karitas je zelo dober. Tokrat se je vabilu na duhovno obnovo odzvalo skoraj sedemdeset članov ŽK iz vseh delov škofije. Duhovno obnovo, ki je vključevala meditacijo, spokorno bogoslužje in sveto mašo, je vodil upokojeni koprski škof in predsednik Slovenske karitas msgr. Metod Piriha. Za izhodišče svojega razmišljanja je vzel besede iz Markovega evangelija: »Dajte vi jim jesti!« (Mr 6,37). Kakor so apostoli z veseljem pripovedovali, kar so doživeli, je pomembno, da se znamo tudi mi o svojem delu

pogovarjati, izmenjavati izkušnje ter ovrednotiti naše delo na področju dobrotelčnosti. To je sestavni del našega karitativnega poslanstva. Cerkev naj pomaga ljudem v stiski. Iščimo ljudi, ki so v stiski. Ljudje naj čutijo našo pomoč, in pri tem ne bodimo preračunljivi, je sodelavce Karitas spodbujal škof Piriha.

Foto: Marjan Dvornik

To je bil prvi obisk škofa Piriha kot predsednika Slovenske karitas pri sodelavcih Karitas novomeške škofije. Duhovno obnovo smo zaključili s skupnim kosilom, pri katerem so sodelavci Karitas škofu Pirihi v sproščenem ozračju pogovora predstavili svoje delo ter uspehe in težave, s katerimi se srečujejo v delovanju tretje veje pastorale, to je dobrotelčnosti. Duhovna obnova je bila tudi priložnost, da smo si ob koncu zaželi blagoslovljene velikonočne praznike, ki naj v poslanstvo dobrotelčnosti prinesejo obilje prenovljenega duha. •

TEDEN HUMANOSTI IN PROSTOVOLJSTVA V KRKI, D. D.

Gregor Vidic

Krka, d. d., iz Novega mesta je že tretje leto zapored pripravila t. i. Krkin teden humanosti in prostovoljstva. Pod geslom Tudi dobrotelčnost je del nas je med 7. in 12. aprilom združila vrsto humanitarnih dejavnosti, ki so jih Krkini sodelavci izvajali v različnih človekoljubnih ustanovah in društvih ter zbirali oblačila, igrače, knjige, hrano in higienske potrebščine. V humanitarnem skladišču Škofijske karitas Novo mesto so priskočili na pomoč s pripravo Karitasovih paketov za socialno ogrožene družine in posameznike. Akciji se je pridružilo 19 krkašev – prostovoljk in prostovoljcev – ki so, vajeni timskega dela, odlično opravili svojo nalogo ter pripravili prek 430 prehranskih paketov. Slednje so naši prostovoljci na Župnijskih karitas dopolnili s pralnim praškom ter mlekom, kupljenim s sredstvi Pustne Sobotne

iskrice Radia Ognjišče, in jih razdelili med socialno ogrožene.

Kot pravijo v Krki, je družbena odgovornost globoko zakoreninjena tako v njihovem poslovnem razmišljanju kot tudi v vsakodnevnem razmišljanju številnih krkašev. Vse večje stiske namreč ljudi kar kličejo po dobrodelnih dejanjih, ki jih v Krki negujejo že vrsto let.

Foto: Arhiv Krka d.d.

Na Škofijski karitas Novo mesto smo veseli, da se kljub zaostrenim socialnim razmeram tudi znotraj podjetij ohranja in krepi čut za ljudi, še zlasti za tiste, ki se nahajajo na robu družbe. •

18

BODI POZOREN. BODI PREVIDEN.

Nina Stenko Primožič

Bodi pozoren na spremembe v svoji okolici in kršenje človekovih pravic. Bodi previden pri navezovanju stikov z neznanci na spletu. Bodi sočuten do oseb, ki so preživele trgovino z ljudmi. Ne uporabljaj storitev, izhajajočih iz trgovine z ljudmi. Skrbi za svoje in sočlovekovo dostojanstvo.

Trgovina z ljudmi kot ena od nahirreje rastočih kriminalnih dejavnosti na svetu ne pozna milosti. Ne zaustavlja se pri otrokih ali invalidih, v začarani krog vključi vsakogar, ki je kakorkoli ranljiv in ki se ujame v njene pasti. Za trgovino z ljudmi veljajo edinole pravila povpraševanja in ponudbe. Zato je v sestavljanju boja proti trgovini z ljudmi tako pomemben vsak posameznik. Vsakdo lahko s svojim vedenjem in držo pripomore, da izkoreninimo to t. i. moderno suženjstvo. O trgovini z ljudmi nikoli ne moremo preveč govoriti in nikoli se ne moremo preveč truditi, da bi jo zaustavili, preprečili. Trgovina z ljudmi se dogaja tukaj in zdaj, v Sloveniji Slovenkam in Slovencem, v Sloveniji tujkam in tujcem ter v tujini Slovenkam in Slovencem. Trgovina z ljudmi se dogaja otrokom po vsem svetu.

Slovenska karitas v letu 2014 nadaljuje uresničevanje svojega poslanstva v boju proti trgovini

z ljudmi. Maja je luč sveta uzrla nova zloženka, ki opozarja na trgovino z ljudmi, katere izid je omogočilo Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, ter serija plakatov Trgovina z ljudmi/Human trafficking, ki jo je sofinanciral Urad Vlade RS za komuniciranje, in sicer v okviru projekta »Bodi pozoren. Bodi previden.«. Tako zloženka kot tudi plakati s svojo vizualno podobo nosijo globoko sporočilo: **Denar vrti trgovino z ljudmi. Ljudje so naprodaj za majhne denarje. V poplavi potrošništva, ignorance prevečkrat prezremo osebe, ki so zlorabljene s strani trgovcev z ljudmi.**

Letos bomo tako v okviru projekta »Bodi pozoren. Bodi previden.«, ki je sofinanciran s strani Urada Vlade RS za komuniciranje, v času do 31. oktobra 2014 poudarjeno izvajali preventivne aktivnosti ozaveščanja otrok tretje triade osnovne šole ter strokovne in širše javnosti o trgovini z ljudmi, njenih pasteh, samozačitnem vedenju ter pomembnosti spoštovanja človekovega dostojanstva. Pripravili smo preventivne delavnice, didaktični ter video material. Aktivno delujemo tudi na Facebooku prek strani Slovenska karitas proti trgovini z ljudmi.

Ker se zavedamo, da morajo preventivne aktivnosti, namenjene otrokom, izhajati iz njih in da so le mladi tisti, ki lahko za svoje vrstnike pripravijo takšno preventivno vsebino (strip, pesem, zgodbo, fotografijo, sliko, spletno stran idr.), ki bo mlade pritegnila in ki jih bo ozaveščala o samem pojavu, samozaščitnih ukrepov, posledicah trgovine z ljudmi ter nenazadnje tudi spodbujala zavedanje okolice in opozarjanje na trgovino z ljudmi ter zlorabe, ki se dogajajo v njihovih okoljih, smo zanje organizirali **nagradni natečaj »Bodi pozoren. Bodi previden.«**. Z njim želimo učence 7., 8. in 9. razredov spodbuditi k aktivni udeleženi v preventivnih aktivnostih na področju trgovine z ljudmi. Natečaj bo potekal do 31. 9. 2014.

Sočasno z natečajem bomo izvajali tudi brezplačne preventivne delavnice za otroke po zainteresiranih osnovnih šolah (od 7. do 9. razreda) in v lokalnih skupnostih.

Več o projektu »Bodi pozoren. Bodi previden.« si lahko preberete na www.karitas.si ter na Facebook strani Slovenska karitas proti trgovini z ljudmi. •

DOBRI LJUDJE POKLONILI 29 TON HRANE

Peter Tomažič in Mojca Kepić

V času pred velikonočnimi prazniki je pred poslovalnicami Hoferja potekalo zbiranje hrane in higienskih pripomočkov za ljudi v stiski. Prostovoljci Karitas so s posebnim letakom povabili mimoidoče, da pomagajo ljudem v stiski z nakupljenimi artikli. Samo v 4 dneh zbiranja, na petek in soboto pred cvetno nedeljo ter veliko nočjo, se je zbralo **dobrih 29 ton hrane in higienskih pripomočkov**.

Na Karitas smo veseli in presenečeni nad tako lepim odzivom. Še posebej ima to zelo velik pomen v času, ko smo na Karitas s pomočjo na robu zmožljivosti, saj do jeseni čakamo na hrano iz ukrepa Evropske unije.

Sodelavci Karitas sv. Jurija in sv. Petra in Pavla na Ptuju so ob zaključku akcije dejali: »Kupce smo ob vhodu v trgovino prijazno nagovorili in jih seznanili z našo skupno akcijo ter jim delili tudi pisno sporočilo naše akcije. Odločitev za sodelovanje v akciji 'Pomagajmo otrokom in družinam v stiski' smo prepustili njihovi osebni presoji. Velika večina kupcev je ob izhodu pridno polnila vozička, ki sta bila namenjena njihovem odzivu.

Hvala vam, ker ste nam pomagali polepšati praznične dni otrokom, ki so najmanj krivi, da je njihov vsakdan žalosten. Vaše plemenito dejanje je prekrilo sramoto tistih, ki so odgovorni za revščino otrok in družin, pa se tega nočejo zavedati.

V imenu vseh, ki so pred prazniki preko naših Karitas prejeli vašo pomoč, ko smo jo delili, se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste se prijazno odzvali naši skupni akciji.

Zadovoljni smo, da je akcija Hoferja in Slovenske karitas pokazala, kako zmoremo stopiti skupaj in pomagati tistim, ki to potrebujejo. Ponovno so se z dobroto izkazali tisti, ki nimajo nobenih materialnih presežkov. Hvala vsem odgovornim v obeh prodajalnah Hoferja za prijaznost in sodelovanje.«

Anica Mušič, ŽK Novo mesto – Kapitelj je ob zaključku akcije povedala: »Odzivnost kupcev je bila presenetljivo dobra. Že v prvem vikendu nam je zmanjkalo letakov in napolnili smo skupaj 14 vozičkov, z 31 različnimi artikli, kar predstavlja skupaj 919 kosov.

V drugem vikendu smo napolnili 8 vozičkov s 33 različnimi artikli oziroma skupaj 544 kosi. Večina nagovorjenih se je odzvala pozitivno. Za vse nagovorjene pa je veljala prijazna beseda, nasmeh, zahvala in voščilo za velikonočne praznike, ne glede na njihov odziv.

K akciji smo pristopili zavedajoč se, da je med nami vsak dan več ljudi v stiski, ki so potrebni pomoči bližnjega.« •

SVETNIKA ZA NAŠ ČAS IN ZA NAS

Imre Jerebic

Težko je nekaj malega napisati o dveh velikanih papežih – svetnikih v spodbudo nam, sodelavcem Karitas.

Božja previdnost si je v drugi polovici prejšnjega stoletja izbrala dva zelo različna papeža: enega so imenovali »prehodni papež«, saj je bil izvoljen, ko je bil že zelo v letih, drugega so imenovali »drugačen« papež, saj je prihajal iz drugega – komunističnega sveta.

Pa vendar sta se ta dva velikana v različnosti zelo zelo dopolnjevala. Zato ni čudno, da ju je sedanji papež Francišek skupaj razglasil za svetnika. Le malokrat se v vesoljni Cerкви zgodi, da bi 50 ali 10 let po smrti nekdo bil razglašen za svetnika. To se zgodi le izbrancem, ki so živeli za Boga in za ljudi svojega časa ter bili popolnoma, to je z dušo in telesom, predani svojemu poslanstvu.

- Na zelo različne načine sta slavila Boga Očeta Stvarnika, Sina Odrešenika in Sv. Duha Vodnika življenja.
- Na zelo različna načina sta kot duhovnika, škofa, papeža služila ljudem svojega časa. Eden kot **papež dobri**, ki je z dobroto osvajal mlade in stare, preproste in izobražene, siromake in bogate. Drugi kot **papež sprave**, ki je s svojo odprtostjo in neposrednostjo osvajal množice ljudi v kateri koli deželi ali na katerem koli kontinentu.
- Vsak po svoje sta bila predana duhovniškemu poslanstvu. Eden je dozoreval za veliko poslanstvo papeža kot nuncij v Turčiji, Franciji ali kot beneški nadškof, slovel je po svoji neposrednosti, blagosti, preprostosti in seveda dobroti. Drugi pa je slovel po svoji borbenosti,

izvirnosti, doslednosti pričevanja vere v komunističnem okolju na Poljskem.

Oba papeža svetnika za naš čas in za nas sodelavce Karitas sta imela veliko in čuteče srce za vsakega človeka ter predano dušo, odprto Sv. Trojici in vsemu Božjemu stvarstvu.

Ti dve dimenziji – čuteče srce, predana duša – sta lahko le naše sanje ali pa mnogo, mnogo več. Po vzoru sodobnih, a zelo različnih papeških svetnikov tudi vsak sodelavec Karitas hodi pot čutečega srca za uboge in predanosti svoje duše v objemu Boga. Razbral bom tri smernice papežev svetnikov Janeza in Pavla, in sicer: preprosta molitev, negovanje dobrotelčnosti, vera v Božje usmiljenje.

Preprosta molitev: Kot mlad teolog se nisem mogel načuditi, da je papež Janez 23. imel čas za 3 obvezne rožne vence na dan in še kakšnega za povrh, ki ga je namenil kot obljubo nekemu. Enako me je presenetila novica papeža Janeza Pavla II., da ob tolikem delu najde čas za rožni venec, za preproste poljske molitve s svojimi redovnicami in sodelavci.

Niti sam ne vem, ali se mora človek malo postarati ali ga mora doleteti kakšna preizkušnja ali pomembno delo, da vsak dan vzame v roke rožni venec in ga tudi nosi v žepu kot znamenje in rezervo za vsak slučaj. Kaj pravite sodelavci Karitas, znamo fatimsko sporočilo pastirčkom pred 100 leti, »moli te rožni venec«, vzeti v roke, da ne bo samo rezerva za vsak slučaj. Svetnika Janez in Pavel sta nam vzor.

Negovanje dobrote: Sodelavci Karitas razvijamo talent dobrote in smo celo specialisti, da dobroto sejemo v naš sebični čas. Morda nam manjka malo izvirnosti, in tega se lahko učimo od papežev svetnikov. Mi nimamo velike cerkvene blagajne, da bi dali zajeten delež ob kaki veliki nezgodi ali elementarni nesreči. To delajo Slovenska karitas ali Škofijska

karitas. Včasih nam pa manjka tisti notranji ogenj, ko dobrota spregovori na drugačen način, in to brez denarja in brez velikega pompa, npr.:

- Janez 23. se je kot nuncij ali kot beneški patriarh srečeval z mnogimi velikimi diplomati in državniki pa tudi z reveži vseh sort. **Značilen je bil njegov nasmeh, ki je izžareval simpatijo do sočloveka, in ta nasmeh in simpatija sta pritegnila, razrahljala nasprotja ali blažila neko stisko.**
- Ali Janez Pavel, ki je znal z odprto in notranjo zavzetostjo pristopati do drugačnih po veri, politični ali rasni pripadnosti. **Ni bil veliki igralec, ampak velik človek odprtega in plemenitega srca, ki je osvajalo in pritegnilo sočloveka kot magnet, in to za dobro, za skupno, za drugačno.**

Vera v Božje usmiljenje: oba papeža svetnika za naš čas in za nas sta pričevalca vere v Božje usmiljenje. Nerazumljiva je drznost in pogum papeža Janeza 23., da je leta 1962 sklical vesoljni cerkveni zbor in kot »prehodni« papež odprl okna in vrata Cerkve, ki so bila dokaj zaprta. Nerazumljiva je odprtost in zavzetost papeža Janeza Pavla II., da je s tako energijo razklenil železno zaveso. V nekem prelomnem času je znal v polnosti uresničevati temeljno vrednoto sprave, odpuščanja, sožitja med vsemi ljudmi.

Oba sta imela močno vero in sta stavila na Božje usmiljenje, ki nam je dosegljivo, dano kot dar od zgoraj, ki je med nami sedaj – tukaj.

Izkušnja dveh velikanov – svetnikov za nas je, da Božje usmiljenje prekaša in prečiščuje najprej tistega, ki se mu odpre, na višji nivo vrednosti in Božjega dostojanstva pa tudi dvigne tiste, ki jim ga poklonimo.

Za zaključek dva utrinka papežev svetnikov za Slovence:

Janez Pavel II. – srečanje mladih v Postojni 1996: »Ne bojte se Kristusa. Papež 'ma vas rad!« Upravičena evforija mladih, ki so bili na srečanju, je odmevala in odmeva še danes. In nepozabna je tudi otvoritev 2. vatikanskega koncila 1962, ko je papeža po vatikanski cerkvi na desnici spremljal ljubljanski nadškof Volk. »Vi ste mučenec vere, zato me morate spremljati,« je bila vljudna papeževa prošnja bolnemu in opešanemu ljubljanskemu nadškofu. Odmev med 2000 zbranimi škofi in mediji je bil velik. »To je pa tisti nadškof, ki so ga komunisti zažgali.« •

NACIONALNA KONFERENCA O SOCIALNEM VKLJUČEVANJU SE JE ZAKLJUČILA S Poudarkom NA MEDSEBOJNI ENAKOSTI IN SPREJEMANJU

Andrej Jurij Pirnat

Mreža za socialno vključenost Vključen.si je organizirala 1. nacionalno konferenco socialnega vključevanja »Prekinimo začarani krog socialne izključenosti«.

Foto: Katja Urban

Foto: Katja Urban

Konferenco je odprl **Dejan Levanič**, državni sekretar na Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, osrednja govornica pa sta bila **dr. Vesna Švab**, ki se je dotaknila teme dela z uporabniki s težavami v duševnem zdravju in preventivnih ukrepov, ter **prof. Christian Gostečnik**, ki je razglabljal o prisotnosti nasilja v naši družbi.

Zaključil je: »Telo, ki je bilo zlorabljeno, bo vedno iskalo zlorabitelje na novo, kar pa ne pomeni, da je to telo krivo za zlorabo. Bo pa zlorabo na nezavestni

Foto: Katja Urban

ravni iskalo še naprej, ker je to v njegovem vedenjskem zapisu, zaradi česar bo potem vedno znova žrtev. Da bi se oseba rešila iz tega začaranega kroga nasilja, je največ je odvisno od osebe same, ki mora pri sebi prepoznati in predelati težavo, okolica pa pri tem lahko samo pomaga.«

Namen konference je bil strokovno usposabljanje in izobraževanje vseh, ki se poklicno ali prostovoljno ukvarjajo s problematiko socialne izključenosti, potekala pa je v dveh vsebinskih sklopih. Prvi je bil namenjen strokovnemu usposabljanju za delo z uporabniki, drugi pa se je nanašal na črpanje finančnih sredstev. Obe tematiki ste izjemno pomembni za vse organizacije, ki delujejo na področju socialnega vključevanja, saj sta premajhna strokovnost zaposlenih in prostovoljcev ter pomanjkanje sredstev ključni oviri za učinkovito delovanje organizacij v smeri premagovanja socialne izključenosti njihovih uporabnikov.

Na dogodku se je pokazala potreba po sodelovanju vseh deležnikov na tem področju, tako centrov za socialno delo kot nevladnih organizacij, kar je navsezadnje pokazala tudi udeležba skoraj dvestotih udeležencev. Začrtali so smernice za razvoj nevladnega sektorja ter izobraževanj in usposabljanj, ki povečujejo možnosti aktivnega vključevanja in dela na vseh področjih družbenega življenja socialno izključenih.

V ta namen je bila predstavljena strategija za izboljšanje vsesplošne situacije ter pogojev za nadaljnje delo na področju socialnega vključevanja. Podrobneje si jo lahko ogledate na spletni strani mreže Vključen.si, katere cilj je združevanje nevladnih organizacij s področja socialnega vključevanja in zagotavljanje boljših pogojev za učinkovitejše izvajanje storitev na tem področju. To zagotavljajo z učinkovitim civilnim dialogom, nudenjem podpore in zastopanjem interesov članic mreže.

Vodja mreže Vključen.si Živa Štiglic je po koncu konference sklenila: »Pozitivno smo presenečeni nad odzivom, ki kaže, da ljudem ni vseeno za socialno izključene in da si zaposleni in prostovoljci, ki delajo z njimi, želijo več tovrstnih usposabljanj, z namenom, da bi uporabnikom lahko ponudili višjo kvaliteto storitev. Pomembno je, da socialno izključenega ne stigmatiziramo, ampak ga gledamo kot sebi enakega. Konferenca je ponudila veliko kvalitativne vsebine pri delu z uporabniki in organizacijami in veselimo se podobnih dogodkov tudi v prihodnje.« •

ČLOVEK NE ŽIVI SAMO OD KRUHA ...

Matej Pirnat

»Karitas učinkovito in celostno pomaga človeku v stiski tako, da varuje človekovo dostojanstvo, gradi medgeneracijsko solidarno življenjsko okolje in je blizu vsem ljudem v stiski, predvsem pa družinam, otrokom in starejšim.« (Krovni dokument Karitas na Slovenskem)

Drugo prednostno področje Krovnega dokumenta Karitas na Slovenskem so programi. Gornji citat je zapisana vizija tega področja, in ko sem ga prebiral, sem sklenil izpostaviti dva pridevnika in tri glagole, ki nam želijo povedati, kako naj ravnamo na tem področju.

Učinkovito ...

Beseda, ki sodi v vsakdanji besednjak našega storilnostno naravnane časa. Več, višje, bolje, močenje. Za Karitas bi lahko rekli več zbrati, več dati, več pomagati, več sodelavcev, manj prosilcev, več darovalcev ... A se mi zdi, da moramo v Karitas učinkovitost meriti z drugačnimi vatli. Apostol Pavel jih je opisal Filemonu: **»da bi vera, ki nam je skupna, postala učinkovita v spoznavanju vsega dobrega, ki je v nas za Kristusa«**. Učinkovit program Karitas je torej tisti, ki nas same utrjuje v veri, krepí spoznanje dobrega in vodi h Kristusu – ter preko naše vere in dobrote Kristusa prinaša vsem, ki jim pomagamo. Presejmo svoje ideje, prijave in želje skozi ta sita, pa gotovo ne bomo delali programov za (samo)promocijo ali projektov (samo) zaradi denarja, ki ga lahko dobimo.

Foto: Franci Brezar

Celostno ...

Danes imamo radi celostno grafično podobo in holistično medicino. A resnični izziv našega časa bi bila celostna podoba človeka. Nekje na začetku modernosti smo ga namreč razbili na milijon koščkov, ki jih mukotrpno sestavljamo nazaj, toda kot da nam manjka pravega lepila ... Eno, univerzalno, najdemo v 5. Mojzesovi knjigi: **»Pokazati ti je hotel, da človek ne živi samo od kruha, kajti človek živi od vsega, kar prihaja iz Gospodovih ust.«** Iskreno si prizadevajmo, da v programih Karitas ne bomo polnili samo želodca in trebuha, ampak najprej srce. In nekaj nas vse skupaj prosim: ne skrivajmo in ne šepetajmo, temveč na glas povejmo in jasno zapišimo: človek ima telo, ki potrebuje hrano, dušo, ki potrebuje psihohigieno, in duha, ki potrebuje Boga, pa tudi če mu drugače rečemo. Nič hudega, če tega svet in oblast ter njuni blagajniki ne priznajo, saj smo zgoraj rekli, da ne delamo programov zaradi denarja.

Varuje ...

Danes marsikaj varujemo in se radi razglašamo za varuhe. Prav je tako, saj nismo gospodarji, marveč varuhi stvarstva. In svojega brata, če hočemo ali nočemo. A varovati se da vsaj na dva načina: Z orožjem, mišicami in močjo – ta pot ni za nas. Druga pot varuš in varuhov pa je pot nežnosti, pozornosti in bližine. To je način Karitas, saj je način samega Boga, o katerem nam knjiga pregovorov pove: **»Kadar hodiš, naj te vodi, kadar spiš, naj te varuje, kadar se zbudiš, naj se pogovarja s teboj.«** Vsak program Karitas bi moral ovreči tisto neslavno Kajново vprašanje. Bodimo varuhi svojih bratov in sester, a bodimo to brez skušnjave oblasti, moči in zadovoljnega napuha nad lastno dobrodelnostjo.

Gradi ...

Gradbeništvo je danes v krizi. Pa naše gradnje? Lažje in bolj prijetno je rušiti kot graditi. Vendar ljudje umirajo pod in na ruševinah. Zato moramo biti sodelavci Karitas zidarji. A tudi gradi se na dva načina: lahko zidamo visoke stolpe lastne odličnosti – in podremo razumevanje med nami –, lahko pa ponižno gradimo občestvo, skupnost, razumevanje med vsemi. A med babilonskim stolpom in binko-

Vizija Slovenske karitas:

Karitas

- ljubeča skrb Cerkev za ljudi v stiski.
Glas revnih v družbi.
V službi človekovega dostojanstva.

ZBIRANJE POMOČI ZA POPLAVLJENE V SRBIJI IN BIH

Peter Tomažič in Jana Lampe

Kot posledica močnega deževja v zadnjih nekaj tednih so prebivalce Srbije ter Bosne in Hercegovine prizadele najhujše poplave v zadnjih desetletjih. Po poročanju Karitas je v Srbiji prizadetih preko 0,5 milijona prebivalcev, v BiH pa 1,2 milijona. Lokalne Karitas v Srbiji in BiH v prvih dneh pomagajo predvsem s paketi s hrano na najbolj prizadetih območjih. V naslednjih dneh bo poleg hrane, vode in higienskih pripomočkov potrebna tudi pomoč pri vzpostavljanju osnovnih pogojev za bivanje (čiščenje in sušenje prostorov).

Slovenska karitas je do sedaj že posredovala **50.000 EUR** Caritas BiH in **50.000 EUR** Caritas Srbije ter kontejnerje s higienskimi pripomočki, čistili, hrano, orodjem in drugi nujni material za pomoč prizadetim ob poplavah. •

Svoj dar lahko posredujete na:

Slovenska karitas,

Kristanova ulica 1, 1000 Ljubljana,

TRR: SI56 0214 0001 5556 761

Namen: POPLAVE SRBIJA IN BIH

Šklic: SI00 625

Koda namena: CHAR, BIC banke: LJBAS12X.

Srčna hvala za vašo solidarnost!

Za poplavljenе v Srbiji in BiH lahko prispevate 5 EUR tudi z SMS sporočilom **KARITAS5 na 1919.**

Poteka tudi akcija **zbiranja materialne pomoči na naslednjih lokacijah Škofijskih karitas:**

- Humanitarno skladišče Nadškofijske karitas Maribor, Ljubljanska 23, 2000 Maribor,
- Škofijska karitas Ljubljana – Skladišče Mercatorja, Slovenčeva,
- Humanitarno skladišče Škofijske Karitas Celje, Vrbje 82, 3310 Žalec,
- Škofijska karitas Novo mesto, Smrečnikova 60, 8000 Novo mesto,
- Škofijska karitas Murska Sobota – Lazarjev dom, Gregoričeva 4, 9000 Murska Sobota in na vseh župnijskih karitas,
- Dekanijske karitas Škofijske karitas Koper.

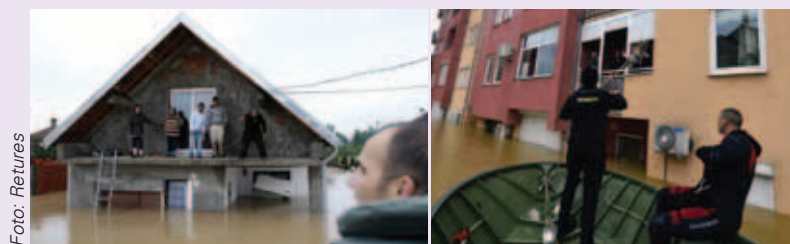

Foto: Retures

Zbiramo predvsem naslednji material:

- higienske pripomočke (pralni prašek, univerzalnana čistila, milo in šampon za osebno nego, pasto in ščetke),
- higienske robčke in plenice,
- vodo,
- trajno in dobro zapakirano osnovno hrano, ki ne potrebuje hlajenja (testenine, mleko, olje, otroška hrana, konzerve – pašteta, ribe, narezek ...),
- oblačila za otroke, bombažno posteljnino, novo spodnje perilo in nogavice – drugih oblačil pa ne zbiramo.

Hrana in higienski pripomočki so se v maju zbirali tudi v poslovalnicah Hoferja.

Štnim jutrom je pomembna razlika: eni so zidali iz lastne moči, drugi so se pustili zapeljati Svetemu Duhu, moči Boga. Saj res že na pamet vemo, a ne pozabimo modrega psalmistovega opomina: »Če Gospod ne zida hiše, se zaman trudijo z njo njeni graditelji.«

Je blizu ...

Ko je starozavezni Lot iskal kraj, kamor bi se zašel pred uničenjem Sodome in Gomore, ga je angel napotil visoko v gorovje. A Lot ga je preprosil za zatočišče v bližnjem mestu: »Glej, tisto mesto je dovolj blizu, da se morem zateči vanj. In tako majhno je. Dovôli, da se rešim tja! Ali ni res majhno? Tako bom ostal živ.« In angel mu je dovolil. Zgodba

me spomni na Jezusa, za katerega se ne spomnim, da bi kakšno znamenje ozdravljenja izvršil na gori; veliko pa jih je ozdravil, ko se je spuščal z gore. To naj bodo programi Karitas: blizu ljudem in njihovim stiskam. Pa kakor koli že veliki, močni, težki, polni uporabnikov; naj bodo vedno dovolj majhni, da bo sleherno srce ostalo živo, da bomo lahko blizu vsakemu bratu in vsaki sestri. Predvsem pa naj ustrezajo Lotovi prošnji: »Dovoli, da se rešim tja.« Mnogo ljudi danes kliče na pomoč, nekateri glasno, nekateri komaj slišno. Dovolimo obojim, da v naših majhnih in bližnjih mestih najdejo življenje. In ne pozabimo, kar nas uči papež: Ne zapirajmo vrat Svetemu Duhu. Menim pa, da nam ne bi škodilo, če jih kdaj zaloputemo pred duhom posvetnosti, moči in denarja. •

»Ljudje na splošno mislijo, da je lepo v denarju in materialnih užitkih.
Ubožci ne vedo, da je največja lepota skrita v duši,
ki se odpre ljubezni in spregovori Bogu.
To pa je mogoče samo, če si iskren in pripravljen na vse.«

(Renata Ažman)

Vizija Slovenske karitas:

Karitas

- ljubeča služba Cerkve za ljudi v stiski.
Glas revnih v družbi.
V službi Bovekovega dostojanstva.

QR koda za dostop do
Žarka dobrote na internetni
strani preko sodobnih
spletnih bralnikov.

ISSN 1581-5528

9 771581 552004